

Paljon onnea!

Nuorten toiminta Suomessa on nyt
kestänyt 5 vuotta.

Toivomme menestystä ja parempaa
kehitystä myös tuleville
vuosille!!

Rakutin

NUORTEN 5-VUOTISJUHLANUMERO 7/96
SUOMEN KUUROSOKEAT RY
NUORET

PAAKIRJOITUS

Rakkaat lukijat!

Nyt on syksy. Koulu ja työ alkoivat. Teillä on varmasti paljon kerrottavaa kesän tapahtumista.

Nyt vihdoinkin tämä 7:s nuorten lehti, Raksutin, ilmestyi! Tässä lehdessä on ilo lukea 3 vuoden tauon jälkeen. Mukana on sekä uusien että vanhojen kirjoittajien juttuja. Tämä on nyt juhlanumeromme, koska nuorten toiminnasta on tullut kuluneeksi viisi vuotta! Samalla juhlimme Suomen Kuurosokeat ry:n 25-vuotisjuhlia!

Tässä lehdessä on paljon mielenkiintoisia kirjoituksia. Kiitän sydämestänne Teitä, jotka olette lähettäneet meille kirjoituksia, kuvia yms.

Viimeksi Raksutin ilmestyi 3 vuotta sitten. (Nro 6/1993). Miksi lehteä ei ole ilmestynyt??

Koska on ollut hiljaiseloa, vain muutama juttu on tullut. Odotimme niin kauan, että tulisi paljon juttuja. Nyt sitten loppujen lopuksi onnistui - HIENOA!

Viime aikoina on tapahtunut paljon. Kyllä ajat vierähtävät todella nopeasti! Tuntuu, ettei enää ehdi tehdä kaikkea. Nuorten toiminnassa on ollut hiljaista. Minä ja työryhmä toivomme teiltä enemmän aktiivisuutta ja osallistumista eri tapahtumiin yms.

Ensi vuonna (budjetista riippuen) Suomi järjestää Pohjoismaiden kuurosokeiden nuorten leirin. Toivon, että innokkaita osallistujia löytyy! Kerromme leiristä lisää tässä lehdessä.

Suomen Kuurosokeat ry. järjestää perinteisen syyskokouksen, tällä kertaa Helsingissä 14.-15.12 1996.

Samassa yhteydessä juhlimme yhdistyksen 25-vuotistoimintaa.

Toivon, että teitä nuoria
osallistuisi paljon
syyskokoukseen.

TERVETULOA HELSINKIIN!

Värikästä syksyä
Kaunista joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta 1997
Teille kaikille!!!

Helsingissä 14.-15.12. sitten
tavataan ja halataan!

Lämpimin terveisin

Anita

PS. Seuraava lehti ilmestyy ensi
vuonna, mikäli juttuja saadaan.

PSS. 5-vuotisjuhlan kunniaksi,
meillä on ilo ilmoittaa, että
Raksutin-lehti lähetetään nyt
ensimmäistä kertaa myös
alueellisille kuurosokeiden
kerhoille. Kerhossa voitte
vuorotellen lukea tätä lehteä.

HEI NUORET!

Olemme siirtyneet tietokone-aikaan!

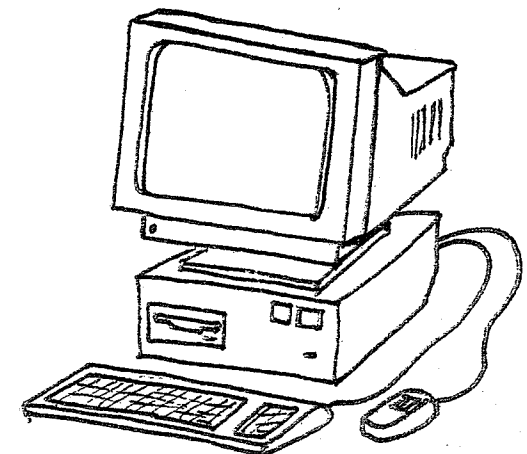
Tämä on ensimmäinen RAKSUTIN-lehti, jonka jutut on
lähes kokonaan kirjoitettu tietokoneella, ja siten
printterillä tulostettu. Olemme tulostaneet jutut
normaalia isommalla tekstikoolla. Toivomme, että
lehtemme teksti on nyt selkeää ja helppolukuista!

Onko Sinun käytössäsi oma tietokone?

Jos on, niin voit halutessasi lähettää Soilelle
sähköpostitse seuraavaan RAKSUTIN-lehteen tulevat
juttusi. Näin lähetetyt jutut on helppo siirtää
tekstinkäsittelyn puolelle. Siinä saa tekstikoon
muutettua isommaksi ja tulostettua paperille.

Soilen FrontDoorin nodenumero on 1:1/287
ja Internet: soile.silvennoinen@nkl.fi

Juttujanne, ja muitakin
viestejä odotellen,
Soile

HISTORIAN TUNTEMINEN ON OSA KUUROSOKEIDEN KULTTUURIA

Hei kaikki! Tässä Pirkko Virtanen.

Teitä kiinnostaa yhdistyksen historia. On hieno asia tietää, miten kaikki alkoi. Keskustoimiston kellarivarastossa säilytetään vanhoja pöytäkirjoja. Laatikoista löytyy paljon valokuvia. Minua nauratti yksi valokuva, jossa minulla oli suuret kiharat, lampaanvillatakki ja trikoopusero päällä. Painoa oli vähemmän kuin nyt. Silti joku sanoi, että nyt näytän nuoremmalta kuin 16 vuotta sitten. Tukan malli vaikuttaa. Hah hah haaa.

PERUSTAMINEN

Pöytäkirja Suomen Kuurosokeat yhdistyksen perustavasta kokouksesta Sokeain Keskusliitossa joulukuun 16 päivänä 1971. Kokouksen puheenjohtajana toimi Inger Lindgren ja sihteerinä Kaija Multala. Saapuvilla olivat Uuno Hyvönen, Olavi Eira, Seppo Kamppinen, Eero Rantatalo, Oiva Maksimainen, Matti Ristinen, Viljo Kinnunen, Lea Kinnunen, Samuli Kujanpää, Kari Hyötylä, Maija Toivonen, Tuomo Toivonen, Ulla Nerg, Hilikka Jämsen, Inger Lindgren, Kaija Multala ja toimittaja Aho.

TOIMINNASTA

Alussa jäsenmaksu oli 5 markkaa. Rahaa kerättiin kirjojen myynnillä. Ulkomaan matkoja tehtiin, joista lehdet

kirjoittelivat. Pohjoismaissa oli konferensseja joissa oli yksi tai kaksi kuurosokeata aina mukana. Nimettömiä kirjeitä oli lähetetty jossa paheksuttiin alkoholin käyttöä leireillä ja vaadittiin viinan käytön kieltoa. Paperissa luki kirjeet on lähetettävä omalla nimellä. Leirillä opetettiin käytöstapoja, ruokailutottumuksia, kommunikaatiota jne. Palvelutalo kuurosokeille oli toivelistalla.

Taloudellista apua annettiin anomuksen perusteella. Myyjäisiä valmisteltiin pitkään. Johtokunta kokoontui harvoin. Linja-auto ja taksiliitolle laitettiin kirjeitä alennuksen saamiseksi kuurosokeille. Rahaa oli vähän eikä siitä kokouksessa paljoa puhuttu. Tulot kohtia oli kolme riviä, menokohtia neljä riviä, rahaa liikkui noin 2900 mk vuodessa. Matka Israeliin maksoi 250 mk, avustusta annettiin 100 mk.

TÄRKEÄT IHMISET

Inger Lindgren

Sokeain Keskusliitto oli palkannut vuonna 1968 huoltosihteerin Inger Lindgrenin selvittämään kuurosokeiden tilannetta Suomessa.

Inger tutki, matkusteli, kyseli, kirjoitteli, kävi puhumassa ja löysi noin 100 kuurosokeaa. Inger oli koulutukseltaan sosionomi. Myöhemmin Inger kutsuttiin Suomen Kuurosokeat ry ensimmäiseksi toiminnanjohtajaksi. Inger oli valloittava - sydämellinen - hyväntuulinen kielitaitoinen ihminen. Tapasin hänet viimeisen kerran 1985 yhdistyksen kevätkokouksessa Helsingissä. Yhdistys

- 0 -
on käynyt laskemassa kukkasia Ingerin haudalle hänen kuolipäivänään. Tampereella on reliefi eli korkokuva Ingeristä. Inger oli perustamassa Kuurosokeiden Tuki ry.

Kaija Multala - Salekari

Kaija Multala oli työssä Sokeiden Ammattikoulussa kouluterveyden hoitajana. Paljon myöhemmin Kaija löysi Pentti Salekarin ja menivät naimisiin. Eäintarhan koulussa oli 70 luvulla paljon kuurosokeita oppilaita, minä olin yksi heistä. Inger järjesti toimintaa, Kaija oli tulkkina, puuronkeittäjänä joka paikan järjestäjänä. Ingerin kuoleman jälkeen Kaija kutsuttiin toiminnanjohtajaksi. Minusta leivottiin puheenjohtaja 1986.

Kaija opetti, tuki ja kannusti minua. Meillä oli paljon mukavia keskusteluja. Kaijalla oli aina aikaa kuunnella. Koskaan Kaija ei puhunut kenestäkään minkäänlaista pahaa sanaa. Hän osasi pitää kielensä kurissa ja kunnioitti kuurosokeita, hän oli hyvin vaatimaton ihminen. Aina Kaija mietti ja kyseli asiat kuurosokeilta itseltään, mitä he ajattelivat. Yhdistys oli pieni - kaikki tunsivat toisensa - oltiin kun suurta perhettä.

Jukka Ahola

Sokeiden Ammattikoulun rehtori Jukka Ahola auttoi Ingeria ja Kaijaa ks asioiden selvittämisessä. Ahola oli mukana Kuurosokeiden Tuki ry toiminnassa. Jukka on koonnut ks historiikin kirjan nimeltä: Kuurosokeilla on puheenvuoro. Kirjaa saa toimistosta.

Jukka rehtori saatettiin maan multa - 95.

- 3 -
Jaana Aro

Kun Ahola jäi eläkkeelle rehtori Jaana Aro oli mukana kuolemaansa saakka. Jaana kuoli keväällä, Kaija syksyllä -93. Molempien tuhka uurnat on haudattu lähelle toisiaan. Sattumalta löysin ne tänä kesänä - kyyneleet valuen ihmettelin paikan rauhaa ja kauneutta. Minusta tuntuu usein että nämä poislähteneet ihmiset seuraavat ja auttavat edelleen minua, vaikka he eivät enää ole tässä elämässä. Se tuntuu hyvältä ei pelota.

Terhi Pikkujämsä

Terhi oli aluksi Sokeiden Keskusliitossa työssä. Terhi tuli meille johtavaksi aluesihteeriksi kun Kaija siirtyi toiminnanjohtajan tehtäviin. Terhi on hoitanut hallinnollisia asioita Kaijan apuna.

Marja-Leena Saarinen

Marja- Leena aloitti syntymästä kuurosokeiden lasten toiminnan 1981. Hän on siirtynyt tänä syksynä Kuurojen Huoltokoti säätiön palvelukseen. Uutta johtajaa etsitään Jyväskylään.

Ajat muuttuvat

Elisa Mikkola aloitti 1994 alusta.

Nykyään kaikki on kiireisempää. Jäseniä on tullut paljon lisää. Työntekijöitä on yli 40. Toiminta on laajentunut ja uusia haasteita tulee koko ajan. Yhdistyksen pitää muuttua yhteiskunnan mukana.

Toivon, että yhdistys olisi hyvä paikka kuurosokeille nuorille. Teidän pitää rohkeasti tulla mukaan - rohkeasti sanoa oma mielipiteenne - rohkeasti kertoa omia ajatuksia ja toiveita. Yhdistyksen puheenjohtaja on kaikkien jäsenten palveluksessa, ottakaa häneen yhteys - pyytäkää mukaan - puhukaa hänelle - vaatikaa toimenpiteitä hallitukselta. Se on teidän oikeutenne, jos olette varsinaisia jäseniä Suomen Kuurosokeat ry:ssä. Avo- tai aviopuolisot voivat liittyä omaisjäseniksi.

SOITELLAAN 013- 221 960 ILTAISIN.
TERVEISIN PIRKKO.

PS. Pirkko Virtanen hoitaa nyt Joensuun aluesihteerin viransijaisuutta. Hallituksen puheenjohtajana toimii varapuheenjohtaja Raimo Korpela.

YHDISTYKSEMME ALKUTAIPALEELTA

Luin ilmoituksen Uutislehdestä ja rohkaisin mieleni kirjoittakseni pienen artikkelin tikkukirjaimista ja ensimmäisestä konferenssista, joka pidettiin Suomessa ja silloin perustettiin Suomen Kuurosokeat ry.

Olimme silloin nuoria, Inger, Kaija sekä Hilikka. Inger ja Kaija ovat siirtyneet ajasta iäisyyteen, mutta Hilikka Lehtola vielä elää. Terhi Pikkujämsä on myös tehnyt historiaa alusta saakka.

Olin nuori kuulonäkövammainen vuonna 1971 ja se vuosi oli historiallinen kahdestakin syystä. Silloin oivalsin tikkukirjaimet heinäkuussa ja konferenssi oli joulukuussa.

Kuurosokeiden sopeutumisvalmennusleiri pidettiin Siuntion Tyyskylässä ja mukana oli 10 kuulonäkövammaista nuorta. Vetäjinä toimivat Inger Lindgren ja Kaija Salekari (silloinen Multala). Me leiriläiset kokoonnuimme eri puolilta Suomea, silloiseen Sokeain keskusliittoon, ja lähdimme linja-autolla Tyyskylään. Aurinkoinen sää suosi leiriaikaamme. Ohjelma oli monipuolista. En osannut silloin vielä sormiaakkosia enkä viittomakieltä. Mukana oli myös Kari Lerne äitinsä kanssa. Eräänä päivänä Kari halusi vaihtaa muutaman sanan kanssani, mutta me ihmettelimme,

mikä neuvoksi, kun Kari oli täysin kuurosokea ja minä en ymmärtänyt viittomakieltä. Sitten oivalsin. Otin Karin käden ja ryhdyin kirjoittamaan tikkukirjaimia hänen käteensä. Mikä ilo tulvahti, kun Kari muisti elämänsä ensimmäiset kirjaimet! Hän oli menettänyt näkönsä 8-vuotiaana. Sen jälkeen tikkukirjaimet eli antikva-kirjaimet yleistivät maassamme.

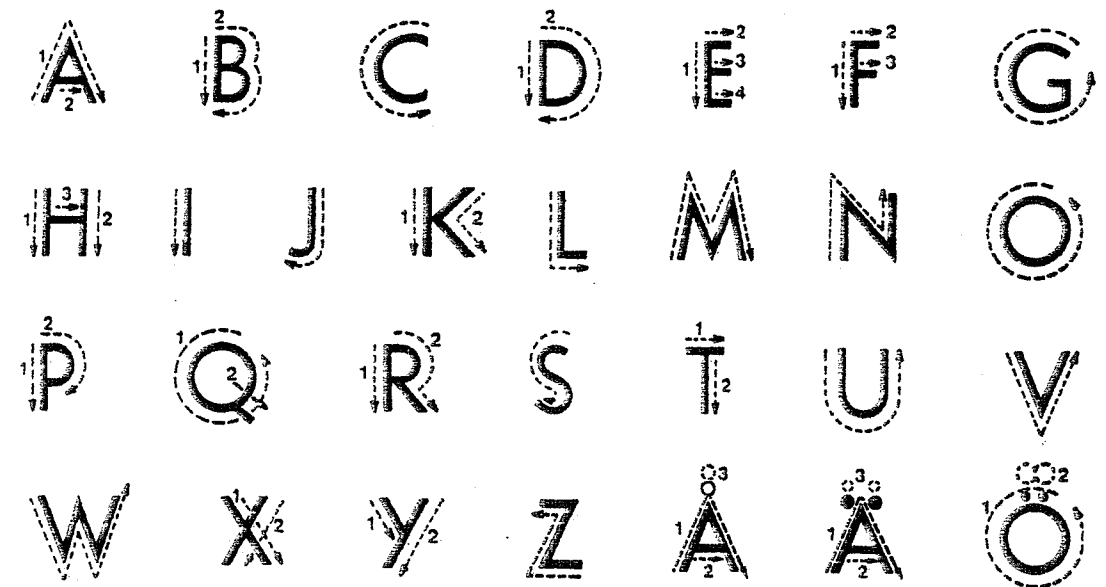
Tämän leirin jälkeen minun liikenneonnettomuudessa loukkaantunut jalkani kipeytyi. Kävelin koko syksyn kainalosauvojen avulla. Sitten tuli kutsukirje konferenssiin, joka pidettiin joulukuun puolivälissä Helsingissä Sokeain keskusliitossa. Majoituspaikkana oli hotelli Metro.

Viikkoa ennen konferenssia vapauduin kainalosauvoista ja voin lähteä mukaan. Mutta matkaa edeltävänä iltana nousin portaita ylös matkalla asuinhuoneeseeni. Ihmettelin, miksi tuo toinen kenkä on niin liukas. Toisesta saappaasta oli irronnut kantalappu. Ja toinen harmi, oli ilta, enkä voinut mennä suutariin. Silloinen Marie Lundin talonmies keksi keinon. Hän leikkasi vanhasta auton pyörästä kantalapun ja laittoi sen kenkääni. Näin minä pääsin seuraavana aamuna konferenssiin kengissäni eri paria olevat kantalaput.

Konferenssissa oli mukana 10 kuulonäkövammaista. En käytä sanaa kuurosokea, sillä meillä kaikilla oli silloin vielä kuulon ja näön jäänteitä. Mukana olivat Inger Lindgren, Kaija Salekari, kuurojen pappi Eino Savisaari (kuollut), näkövammaisten johtaja Vilho Penttilä, Kuurojenkoti Ävikin silloinen johtaja Lauri Piisilä ja Ruotsista oli kuurosokea avustajansa kanssa. Konferenssista tuli pieni TV-uutinen ja kuva. Kesällä kävi leirillämme radiotoimittaja Vesa Lehti. Hämmästyin, kun kuurosokeiden historiikissa ei ole mainittu näistä tapahtumista mitään. Ne olivat historiamme alkua julkisuudessa.

Terveisin, Vieno Hyttinen.

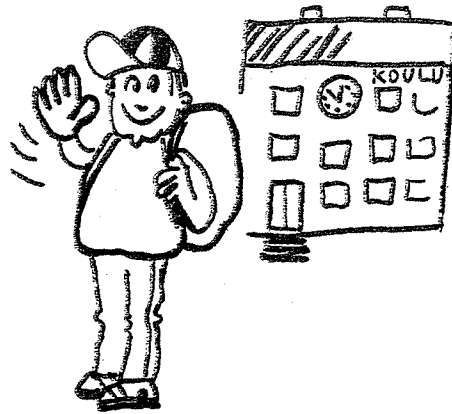
ANTIKVAKIRJOITUS

KIRJOITETAAN KUUROSOKEAN KÄMMENEEN ETUSORMEA KYNÄNÄ KÄYTTÄEN

KERTOMUS ERAÄSTÄ POJASTA

(kirjoittanut Riku Virtanen)

Täällä on 15 vuotias poika. Käyn Tampereen kuulovammaisten koulua. Koulunkäynti on mukavaa ja oppii uusia asioita, mutta aina ei jaksa ajatella niin, koska koulu on laitos, jossa on noudatettava sääntöjä. Aluksi en pitänyt koulusta kovin paljon, mutta uudet ystävät ja viisastuminen muuttivat asiaa.

Viime kesänä olin veneilemässä ja pidin paljon liikunnasta, erityisesti uinnista ja sukeltamisesta. Opin kellumisen ja sukeltelun 3-4 vuotiaana. Muita urheilumuotojakin on tultu kokeiltua, esim. kuulantyyöntö, maastojuoksu, maastoratsastus ja hiihto. Jalka- ja käsilihaksia rasittavat urheilumuodot ovat olleet hyviä ja käytännöllisiä, koska aika kuluu ja kunto pysyy.

Innostuin viime vuonna koirista. Tämä harrastus on paljon muutakin kuin ulkoiluttaminen ja rapsuttaminen. Koirien maailma on suuri sekä uusia ja opettavia asioita täynnä. Huomasin syksyllä, että koiriin liittyy paljon hyödyllistäkin, esim. saa ystäviä ja on jotain tekemistä säästä ja vuodenajasta riippumatta. Kun minulta kysyy minkälaisen rodun haluaisin, vastaan varmaankin näin: iso tai keskikokoinen, hyvä metsäkoira ja terve.

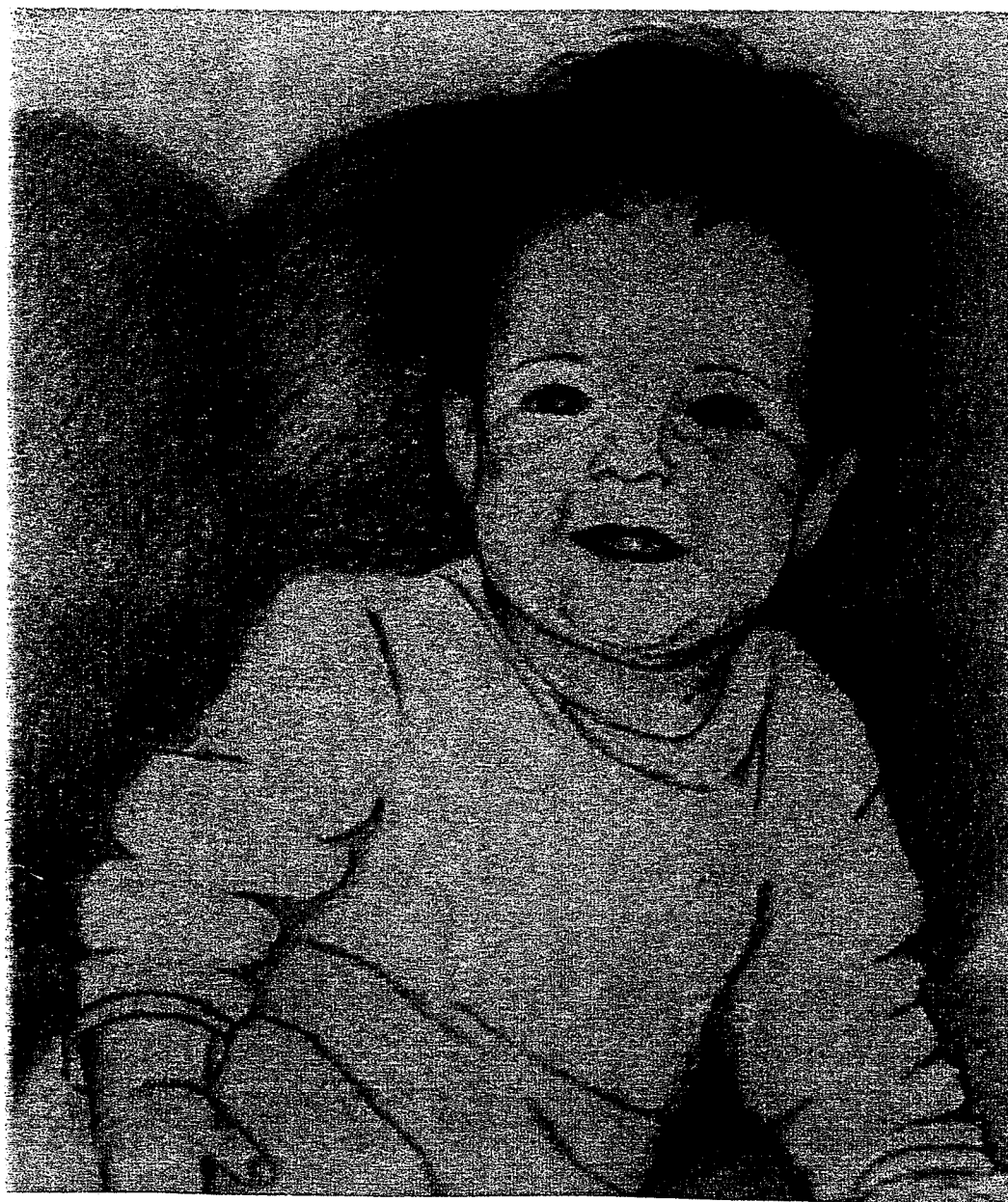
Näyttelykoiraa voin pitää, mutta en välttämättä esitä sitä itse näyttelyissä. Jälkikoira olisi mukava saada, vartijana saa olla surkea, kyllä metsästyskoirankin voi opettaa kuulokoiraksi. Harmi vain, että vanhemmat eivät ole järin ihastuneita koiriin. Isä pitää niistä, mutta hänellä on muuta tekemistä, ja äiti sietää nippa nappa sanaa "koira". Minua kiehtoo luonnonihmeet. Kirjoissa, joissa on kertomuksia luonnon armoille joutuneista koirista käsitellään myös luontoa ja ihmisen käden jälkeä luonnossa. Ja ystäviäkin on helpompaa saada, kun on jokin yhteinen asia.

Olen myös näkövammaisen kuulovamman lisäksi. Tästä syystä minulla on lukuisia apuvälineitä, kuten luku-TV, jolla suurennan lukemieni kirjojen tekstiä, mikrotietokone Toshiba ja pistekirjoituskone. Toiveeni on käydä koulu loppuun, mennä lukioon ja valmistua ylioppilaaksi. Ja myöhemmin, jos mahdollista, käydä jokin yliopistotutkinto. Perhettä en aio perustaa pitkään aikaan, koska en pidä siitä, että joku valvoo minun tekemisiäni. Eli otan ensin koiran ja koulutan sitä. Partio on joskus kiinnostanut, mutta minä en pitänyt siitä, kun siellä ei ollut ystäviä ja TV-ohjelmat kiinnostivat enemmän. Nyt ei TV kiinnosta kun joskus, mutta puhekaveria ei ole vielä.

Eläimistä pidän muutenkin, kuin koirista. Minulla oli pari vuotta sitten parikymmentä kania. Ei ole enää. Olen lukenut paljon erilaisia kirjoja. Nuorten romaanit ovat

hyviä, mutta parhaat kirjat ovat luontoa ja historiaa käsittelevät kirjat.

Te, jotka luette tämän jutun, varmaan mietitte, mitä teen nyt ja miten asiani ovat. No, ne ovat ihan hyvin ja tulevaisuus näyttää minusta hyvältä. Nyt olen aikuistuva nuori mies. Kommunikaatio toisten ihmisten kanssa paranee ja kaikki voitava tehdään, jotta minä voisin elää aikuisempana normaalia suomenkansalaisen elämää.

Sari Isakssonin ja Ahmed Alin tytär,
Amira, 2,5 v.
(Arabian kielellä Amira tarkoittaa Prinsessaa)

RAKAS, KALLIS VAUVAMME

Lapsen syntymän jälkeen perheen talous uudelleen järjestelyyn. Perhe ei ehdi kuluttaa rahaa omiin harrastuksiin esim. elokuvalippuihin, matkoihin tai muuhun mukavaan asiaan. Tilalle tulee pelkästään lapsen kulutusmenot (esim. vaatteet, vaipat). Kerran kuukaudessa valtiolta saatu lapsilisäkään ei auta riittävästi.

Ensimmäisen lapsen syntymä vaikuttaa kuin lumivyöry perheen talouteen. Vanhemmat alkavat haaveilla isommasta asunnosta, jossa vanhemmilla olisi myös oma huone lepäämistä varten.

Vauvaperhe tarvitsee hyvän pyykinpesukoneen, kuivausrumpukin olisi hyvä olla olemassa. Lastenvaunut ja pinnasänky ovat pakollisia ostoksia. Jos esikoisella eli ensimmäisellä lapsella ei ole vanhempia sisarusia, hän ei tule perimään vanhaa hoitopöytää, sänkyä, vaunua ja muuta hoitoon tarvittavia tavaroita.

Onneksi on isovanhempia, sukulaisia tai ystäviä. Heiltä saa helposti lahjaksi esim. lastenvaunut tai babysitterin (= keinumainen tuoli, joka pitää lapsen turvavyön avulla paikallaan)

ÄITIYSPAKKAUKSELLE ALOITETAAN

Vauvalle on hankittava isojen ostosten (vaunut, sänky) lisäksi monenlaisia pieniä tärkeitä tavaroita: vaippoja, harsoliinoja, tuttipulloja, tutteja, lakanoita, potkupukuja, puseroita, alusvaatteita, hattuja, lapasia, sukkia..."Suomalainen" vauva on etuoikeutettu, koska saa osan näistä tärkeistä perustavaroista äitiyspakkauksesta. Äitiyspakkauksen saa silloin kun raskaus on todettu ja se on kestänyt noin 3 kuukautta. Sen saa neuvolan kautta sosiaalitoimistosta. Äitiyspakkauksista ei tarvitse ottaa. Avun voi ottaa myös rahana v. 1994 se oli 760 markkaa.

Mutta jos lapsi on perheen ensimmäinen. äitiyspakkaus kannattaa ottaa, sillä pakkauksen arvo on paljon suurempi kuin 760 markkaa.

Äitiyspakkaus auttaa alkuun. Mutta siinä ei ole riittävästi kaikkea vaatetta. Alushousuja, potkupukuja ja lakanoita kannattaa ostaa useampia sillä vauva kastelee ja sotkee (esim. pulauttaa maitoa suusta) usein.

Vauvan puhtauteen tarvitaan talkkeja ja rasvoja. Vaippoja vauvat käyttävät noin 8 kpl päivässä. Jotkut äidit käyttävät harsovaippoja (kankaasta tehty) kuin kertakäyttövaippoja (kaupasta ostettava vaippa), sillä ne säästävät paljon rahaa. Erona on se, että harsovaippoja joutuu pesemään usein. Jos haluat säästää aikaa ja työtä niin kertakäyttövaipat ovat siinä parhaimpia.

Vauvan ensimmäinen kuukausi on todella kallis. Hänelle on ostettu melkein 2 000 markan arvoiset vaunut, noin 600 markan pinnasänky, 400 markan hoitopöytä, 200 markan arvoiset lakanat ja niin edelleen. Tutteihin, rasvoihin, hygieniatuotteisiin menee noin 300 mk ja vaippoihin myös noin 300 mk/kk. Ja jos vielä lasketaan pienet vaivat esim. silmätulehdus, korvatulehdus, joihin tarvitaan apteeksita silmä- ja korvatippoja tai antibioottilääkkeitä.

Vauva on ensimmäisenä kuukautena kuluttanut noin 4 000 markkaa.

Tämän kaiken voi saada halvemmallakin esim. kirpputoriostoksilla, jos vain jaksaa juosta ja kiertää kirpputoreja riittävän pitkän aikaa. Tai sitten sukulaiset ja ystävät voi antaa käytettyjä vauvan tarvikkeita.

APUA. LAPSI MAKSAA LIIKAA !!!

Mitä isommiksi lapset kasvavat, sitä runsaammin he kuluttavat. Leikki-ikäinen lapsi kuluttaa enemmän kuin pieni vauva.

Ehkä meidän kylmä ilmastomme on yksi syy lapsiperheen suuriin menoihin verrattuna eteläisimpiin maihin. Asunnon on oltava talvela lämmin. Sähköä kuluu kodin lämpöön. Valaistus tarvitsee myös sähköä, koska pimeä vuodenaikamme kestää pitkään.

Lapset likaantuvat (= kuraantuvat) hiekkalaatikkoleikeissä usein, pesukoneet pyörivät kodeissa kaiken aikaa. Pesukoneet kuluttavat vettä, sähköä ja pesupulveria. Lapsella pitää olla ulkoilupukuja 2 kappaletta, jotta ensimmäinen ehtii kuivua ennen kuin seuraava likaantuu.

Kurassa, lumisohjossa leikkivä lapsi tarvitsee kunnolliset kumisaappaat ja lämpöiset vettähylkivät kengät. Usein kenkiä pitää olla joka

vuoden ajan vaihteluun: kevät-, kesä-, syys- ja talvikengät vuosittain. Sillä lapsen jalat kasvavat jatkuvasti. Jos tämän syksyn kengät ovat säilyneet hyvin, ne eivät mahdu enää jalkaan seuraavana syksynä.

JA MITÄ TÄSTÄ KAIKESTA OPIMME ?

Jos olisin keski-ikäinen, lapseton, parisuhteessa (miehen kanssa asuva) elävä nainen, kuuluisin tutkimusten mukaan kotitalouteen, jolla on vähiten rahaongelmia.

Koska olen 31-vuotias, yhden tyttölapsen äiti ja elän avioliitossa. Minulla on tutkimusten mukaan velkaa runsaasti. Mutta todellisuudessa olen siitä välttynyt aika hyvin (= en ole velassa, velkainen). Väestöliiton tekemän tutkimusten mukaan lapsi perheessä tulee kuluttamaan noin 1 900 - 3 600 markkaa kuukaudessa.

Lapsista aiheutuvat menot vaihtelevat lapsiluvun, lasten iän ja perheen tuloista riippuen. Jos laskisin paljonko oma lapseni maksaisi minulle kaiken kaikkiaan (Väestöliiton tutkimusten mukaan). Saan tuloksen, jonka mukaan minulla ei olisi varaa omaan perheeseeni !!!

On todella hölmöä mennä laskemaan mitä lapsi maksaa, koska en kuitenkaan vaihtaisi lapsiperheen elämäntapakokemusta mistään hinnasta. Se tuo omalla tavalla sisältöä elämään.

Tarkoitukseni ei ole pelotella ketään että lapsia ei kannata hankkia. Kerron tämän jutun vain omasta kokemuksestani ja uteliaisuudesta.

TOIVOTAN RAKSUTIN-LEHDEN LUKIJOILLE OIKEIN HYVÄÄ SYKSYN ALKUA JA ETUKÄTEEN TOIVOTTAEN HYVÄÄ JOULUA JA ONNEA TULEVALLE VUODELLE 1997 !!!

Sari Isaksson

Ps. Jos tekstissä on paljon epäselvyyksiä tai outoja sanoja, joita et ymmärrä.

Ota yhteyttä Anita Paloon Suomen Kuurosokeiden Keskustoimistoon niin annamme apuamme kirjoitukseksi tai muulla tavoin.

PAULA JA TARMO LAHT
- AVIOPARI

Lehden toimittaja pyysi minua kertomaan siitä, kuinka minä ja mieheni Tarmo päädyimme yhteen. Tapasimme ensimmäisen kerran Tampereella, Suomen ja Viron kuurosokeiden yhteistyötapahtumassa vuonna 1994. Tarmo oli siellä kuntoutuskurssilla.

Tapaamisen jälkeen aloimme kirjeenvaihtoon. Myöhemmin kesällä 1995 tapasimme toisiamme. Heinäkuun lopulla menimme Virossa kihloihin. Marraskuun toisena päivänä oli polttarit ja kolmantena päivänä, ensilumen sataessa maahan, meillä oli pieni hääjuhla täällä Suomessa. Juhlassa oli hauskaa! Tarmo asuu nyt Suomessa.

Paljon terveisiä Suomen kuurosokeille ja iloista syksyä kaikille!

Terveisin,
Paula ja Tarmo Laht

3.11. 1995

1)

KERHONVETÄJIEN KOULUTUSPÄIVILLÄ Kuopiossa (20.-22.2.1996) keskusteltiin mm. matkustamisesta tulkin autossa kerhopaikalle. Keskustelimme vastuuasioista ja kustannusten korvaamisesta, jos tapahtuu onnettomuus. Kuurosokean on tiedettävä vastuukysymys etukäteen, eli sovittava siitä tulkin kanssa. Haja-asutusalueilla matkustaminen ei ole niin helppoa kuin kaupunkialueilla, jossa yleensä on säännöllinen bussiliikenne. Maalla kuurosokea on enemmän riippuvainen kyydistä tulkin autossa.

Koulutuspäivillä Perhos-ryhmä ja Orava-ryhmä huolehtivat vapaa-ajan ohjelmasta ja tarjoilujen valmistuksesta. Ryhmät suunnittelivat asiat yhdessä ja minut valittiin emännäksi. Kaksi kuurosokeaa ja minä teimme keittiöhommat: teimme voileipiä, salaattia, lämmitimme pizzaa ja tarjoilimme viiniä. Meillä oli oikein mukavaa yhdessä.

2)

ASUMIS- JA TOIMINTAKESKUKSEN PITOPALVELU
JUHLAKÄTÖNEN.

Olin mukana pitopalvelun koulutuksessa, joka alkoi joulukuussa 1994 ja päättyi syyskuussa 1995. Koulutusjaksoon kuului 6 kk teoriaa ja lisäksi käytännön työharjoittelua. Opettaja Tanja työskentelee Tampereen kotitalousoppilaitoksessa,

toinen opettaja oli Alli Leppälä ja käytännön harjoittelusta vastasi Eeva-Liisa Peltola eli pitopalvelun emäntä. Siihen kuului myös kahden viikon tietokonekurssi, jonka ohjasi Kirsti Toivonen. Pitopalvelukoulutukseen osallistui minu lisäksi Paula Laht, Kyösti Ylkänen, Leena Jäntti ja Ulla Kungas. Päättäjäistilaisuudessa meille jaettiin todistukset ja kukkia, jonka jälkeen me olimme valmiita pitokokkeja. Työkokemus kasvattaa ammattitaitoa. Olemme järjestäneet monia syntymäpäiviä, häättilaisuuksia, ristiäisiä ja hautajaisten muistotilaisuuksia sekä kokoustarjoiluja. Itse olen erikoistunut tarjoiluun.

PALJON TERVEISIA KAIKILLE!

Päivi Suontakanen

UUTISIA ULKOMAILTA / Riitta Lahtinen & Russ Palmer

UUTTA MATERIAALIA LUETTAVAKSI ENGLANNIN KIELELLÄ

Vuosi sitten toukokuussa pidettiin EUSSG (Euroopan Usherin Syndrooma TiedonvaihtoRyhmän kokous, European Usher Syndrome Study Group Meeting) kokous Tanskassa. Paikalla oli henkilöitä, joilla on Usherin Syndrooma, vanhempia, eri alan asiantuntijoita ja perheenjäseniä. Parin päivän aikana pidettiin esityksiä eri alueilta. Nyt kokouksen luennot on koottu Englannissa Sensesissä ja ne on sieltä tilattavissa alla olevasta osoitteesta. Hinta on 5 puntaa (noin 35 mk + postitus). Alla on myös lyhyt sisältöluettelo esitetyistä luennoista.

Tilausosoite: Usher Services, Sense, 11-13 Clifton Terrace, Finsbury Park, London, N4 3SR, England.

Riitta

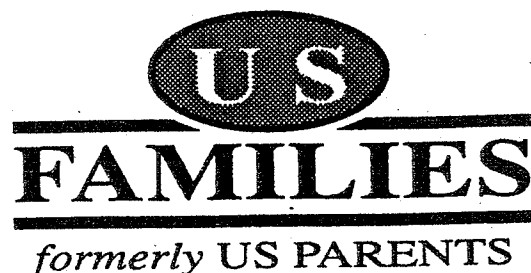
SISÄLTÖ:

1. Psychological and Support Programs for People with Usher Syndrome
Paul Andreoli ... USHER -TUKIRYHMISTÄ ... /PSYKOLOGI
2. Genetics in Usher Syndrome ... GENETIIKASTA ... /LÄÄKÄRI
Sarah Davenport
3. Group Discussions as a Therapeutic Method for Clients with Usher Syndrome ... RYHMÄKESKUSTELUT TERAPIAN MUOTONA...
Gunilla Henningsen /PSYKOLOGI
4. The Impact of Usher Syndrome, Type I on Adolescent Development
Ilene Miner USHER SYNDROMA I AIKUISELLA /KUNTOUTUSTYÖN
TEKIJÄ
5. Usher Syndrome: Identification for Educational Success
Mary Guest ... OPISKELUN EDELLYTYKSIÄ /KUNTOUTUSTYÖN
TEKIJÄ
6. Kristinaskolan: Presentation
Berit Byman ... KUURON Koulun ESITTELY /OPETTAJA
7. Autonomy of the disabled, some remarks on the Self Esteem of Disabled People
Hans-Jurgen Krug ITSEMÄÄRÄÄMISOIKEUS /ASIAN OSAINEN

Saamme kahdesti vuodessa Englannissa painetun "US-PERHELEHDEN". Lehti on englanninkielinen. Se sisältää monia mielenkiintoisia artikkeleita eri elämän alueilta. Kuka tahansa voi kirjoittaa ja lähettää tekstinsä lehteen. Lehden voi tilata henkilöt, joilla on Usherin syndrooma, vanhemmat, perhejäsenet, ystävät jne. Kaikille riittää mielenkiintoista luettavaa henkilökohtaisista kokemuksista maailmalla tapahtuvista asioista, lääketieteen uusimmista tutkimus tuloksista tällä alueella. Lehti kootaan vapaaehtoistyönä, vähän samalla tavalla kuin tämäkin lehti tehdään.

Alla on esimerkkinä lehden logo (tunnusmerkki), yhteystiedot sekä esimerkki kesän 1996 lehden numeron sisällöstä. Sisällöt on lyhyes käännetty myös suomeksi viereen.

Kannattaa tilata! Kielitaito kehittyy ja viimeisimmät tapahtumat tulevat tietoosi!

UUTISLEHTI VANHEMMILLE, PERHEILLE, YSTÄVILLE
A newsletter for parents, families and friends of people with Usher

Vol.7 No.2 Summer 1996

CONTENTS = SISÄLTÖ

My Life with Usher ...	ELÄMÄNTARINANI JA USHER	1
Audiometric Identification ...	KUULONTUTKIMUS USHER-GEENIN KANTAJILLE	1
Usher 1b: Progress in Understanding What the Gene Does ...	USHER 1B, GEENITUNTEMUS	1
FYD - Sense Initiative Training Weekend ...	KOULUTUSVIIKONLOPPU	1
Vocational Courses for Mature People ...	KOULUTUSTA AMMATTIIN	1
My Cataract Operation ...	KAIHILEIKKAUS - KOKEMUKSIA	1
Alstrom Syndrome ...	ALSTROMIN SYNDROOMA	1
Letter From Australia ...	KIRJE AUSTRALIASTA	1
Raleigh International Expedition to Zimbabwe ...	MATKA ZIMBABWEEN	1
Usher Syndrome-which Type? ...	USHERIN SYNDROOMA - MIKÄ TYYPPI?	1
Archaeological Excavation At Finsbury Park ...	USHER- DATA TIETOA	1
Usher Hearing Aid Users ...	USHER - KUULOKOJEEN KÄYTTÄJÄT	1
Usher Syndrome Advisory Panel ...	USHERIN SYNDROOMA - KESKUSTELU RYHMÄ	1
A Poem by Sam Roberts ...	RUNO	1
Proceedings of EUSSG ...	TIETOJA - ILMOITUKSIA MATERIAALISTA	1

LISÄTIETOJA

For further information
Usher, and to be
the mailing list co

Usher Services, S
11-13 Clifton Ter
Finsbury Park,
London, N4 3SR
Tel: 0171 272 77
Fax: 0171 272 6
Minicom: 0171 2

Riitta

??

OMA PERHELEHTI!

Olen tässä muutaman vuoden seurannut tapahtumia täällä Suomessa ja ulkomailla. Olen keskustellut myös monien perheiden kanssa ja haluaisimme tukea tämän lehden kehitystä omaksi perhelehdexsemme! "Lehden" saatavuutta voisi helpottaa ja kertoa perheille, että meillä on mahdollisuus kerätä yhteisistä kiinnostavista aiheista tietoa ja näin levittää sitä kaikkien saataville.

Monissa maissa on jo olemassa "perhelehti", joka tarkoittaa, että tämän asian alueelta kerätään viimeisintä tietoa helpossa muodossa, ihmiset voivat edelleen lähettää kokemuksiaan ja ajatuksiaan, erilaisia vinkkejä, vitsejä yms. Niin kuin tähänkin asti, mutta laajemmin ja laajemmalle lukijapiirille.

Meille kotiin soitellaan usein ja kysellään ulkomailla tapahtuvista seminaareista, konferensseista ja uusimmasta materiaalista niin lääketieteen puolelta kuin yleisistä "kuumista keskustelun" aiheista maailmalla. Mieleemme on pikkuhiljaa tullut ajatus: Meillä on jo tämä "RAKSUTIN" olemassa, entä jos ehdotamme sisältöjen ja lukijapiirien laajentamista?

Tiedän, että lehti on ollut pääasiassa nuorten ajatuksia ja kokemuksia levittävä lehti sekä kertonut tapahtumista täällä Suomessa. Lukijoina eivät ole olleet pelkästään nuoret vaan myös monet vanhemmat ja perheenjäsenet lukevat lehden läpi. Eli meillä on jo lukijoita. Mutta koska meitä sekä asianosaisia että ammattilaisia ei ole niin paljon, voitaisiinko ajatella, että kehittäisimme tätä lehteä edelleen? Millä tavoin? Mistä aihepiireistä ihmiset haluaisivat lukea? Halutaanko lehteä kehittää laajemmaksi vai riittäkö tämä tällaisenaan? Ulkoasu?

Henkilökohtaisesti toivoisin lisää kirjoituksia erilaisista kokemuksista, huumorijuttuja, tietoja erilaisista tapahtumista täällä ja muualla...

Kirjoitelkaa ajatuksistanne ja kommentoikaa asiaa. Postin voi lähettää lehden toimittajalle Anita Palolle.

Kiinnostavia ehdotuksia odottava

Riitta Lantinen

Uudet suuntanumerot

90 ————— 09

911, 912, 914, 915 ——— 019

916, 917, 918, 919,
931, 932, 933, 934,
935, 936, 937 ——— 03

921, 922, 924, 924, 925,
926, 930, 932, 938, 939 — 02

928 ————— 018

941, 942, 943, 944, 945,
946, 947 ————— 014

951, 952, 953, 954 ——— 05

955, 956, 957, 958, 959 — 015

961, 962, 963, 964, 965,
966, 967, 968 ——— 06

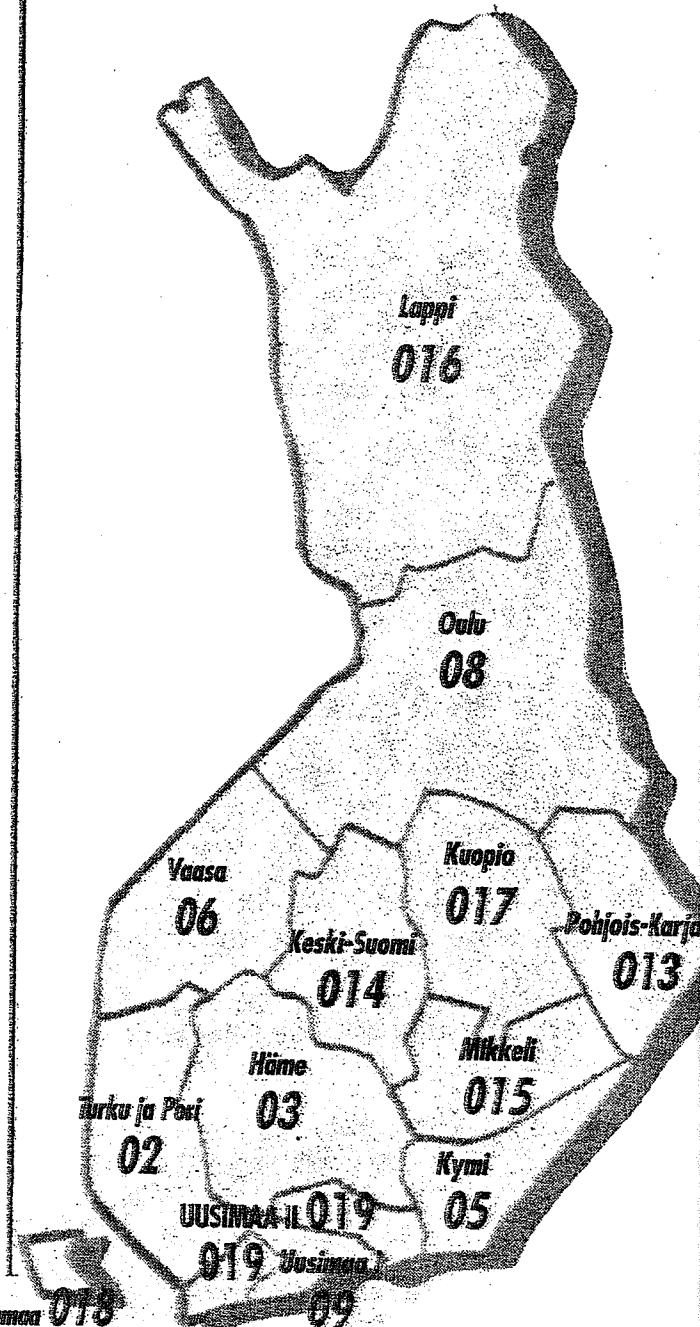
960, 9692, 9693, 9694,
9695, 9696, 9697, 9698 — 016

971, 972, 977, 978, 979 — 017

973, 974, 975, 976 ——— 013

981, 982, 983, 984, 985,
986, 988, 989 ——— 08

Matkapuhelimet	950 —	050
	949 —	049
	940 —	040
	9400 —	0400

LOMAMATKALLA TUNISIASSA

(kirjoittanut Soile Silvennoinen)

Viime huhtikuussa matkustin sisareni kanssa Tunisiaan. Tunisia on kooltaan noin puolet Suomesta. Lännessä maa rajoittuu Algeriaan ja etelässä Libyaan. Pohjois- ja itäpuolella on Välimeri. Asukkaita maassa on noin 8 miljoonaa. Valtionuskonto on islam, muslimeja väestöstä on 98 %. Pääkielenä on arabia. Arabivaltioista Tunisia on rennoin, suvaitsevin ja kehittynein. Koko kansaa koskettanut uudistus alkoi entisen presidentti Bourgiban kaudella, olennaisena osanaan naisen aseman parantaminen. MM. moniavioisuus lakkautettiin. Rakennettiin uusia kaupunkeja, sairaaloita ja kouluja. Nykyään Tunisia on riippumaton tasavalta, jonka johdossa on presidentti Zine el-Abdine Ben Ali.

Lomakaupunkimme Tunisiassa oli Sousse (lausutaan: Sus). Se on kolmanneksi suurin kaupunki Tunisin (maan pääkaupunki) ja Sfaxin jälkeen. Hotellimme sijaitsi rantakadun vieressä lähellä keskustaa. Merta oli silmänkantamattomiin ja valkoinen, hienohiekkainen uimaranta oli upea! -Tällä kertaa loma oli kuitenkin niin paljon erilaista toimintaa täynnä, ettei auringon ottoon ja uimiseen jäänyt paljon aikaa.

Tunisia on yksi suvaitsevimmista Pohjois-Afrikan maista esim. pukeutumisen suhteen. Oli yllättävää, miten hyvin ihmiset olivat pukeutuneet! Nuorilla naisilla oli hame ja paitapusero tai farkut ja T-paita. Miehillä oli puku tai

siistit housut, pusero ja pikkutakki. Myös lapset oli puettu todella kauniisti. Tyttöillä oli mekko tai liivi, pusero ja hame. Pojilla oli usein yllään pikkupuku. Sen sijaan, etenkin vanhemmat naiset liikkuvat julkisilla paikoilla väljissä kaavuiissa, kasvot hunnutettuina. Näitä hunnutettuja naisia näki myös maaseuduilla paljon enemmän kuin kaupungeissa.

Osallistuimme sisareni kanssa matkatoimistomme järjestämille retkille. Olimme mm. kaupunkikierroksella, jolloin Sousse ja sen tärkeimmät nähtävyydet tulivat tutuiksi. Osallistuimme myös maaseuturettekelle ja maalaismarkkina-tapahtumiin.

Berberi-iltaretki oli yksi lomamme kohokohta. Tunnin ajomatkan päässä, keskellä autiomaata, oli iso areena. Esiintymislavalla berberimiehet soittivat rumpuja. Eräs mies ratsasti hevosella ympäri areenaa. Välillä hän seisoi käsillään liikkuvan hevosen selässä tai ratsasti selkä menosuuntaan - huimaa katseltavaa! Illan hämärtyessä siirryimme areenan katsomosta sisätiloihin, suureen arabihalliin. Salissa oli monia pitkiä pöytiä ja penkkejä. Keskiosaa hallitsi esiintymisille varattu valaistu alue. Illan aikana saimme nauttia todella maukkaista ruuista sekä upeista esityksistä. Ohjelmassa oli mm. napatanssijoita ja perinteisiä kansantanssiesityksiä. Oli tanssijoita, jotka tanssivat ja pyörivät esim. teeastiasto tai polkupyörä pänsä päällä. Oli tulennielijä ja käärmeenlumooja...
-Mahtava show!

Teimme myös "omin päin"-seikkailuretkiä. Yksi jännittävimmistä oli Kameliratsastus-retki Saharan autiomaassa. Olen aikaisemmin kokeillut ratsastamista mm. hevosella ja aasilla. Näiden selkään on helpompi kavuta kuin kamelin selkään. Myöntää täytyy, että ajatus kamelilla ratsastamisesta alkuun jännitti... Kamelit näyttivät aika arvaamattomilta otuksilta ja ne ääntelehtivät ikään kuin olisivat vihaisia jostakin - siltä ainakin alkuun tuntui. Kamelit oli ryhmitelty neljän kamelin karavaaneihin. Minun ja sisareni karavaanissa oli saksalainen nuoripari. He nousivat jonossa kahteen ensimmäisenä olevan kamelin selkään. Kolmanteen kameliin kipusin minä ja sisareni istui "hännänhuippuna". Nousu kamelin selkään oli kokemus sinänsä. Kamelit makasivat aluksi maassa polvillaan. Piti kivuta selkään ja pitää eräänlaisesta satulasta hyvin kiinni, kun kameli nousi maasta etujaloillaan.

Kamelikaravaaniamme talutti eräs kamelinkasvattaja. Ratsastimme tällä "erämaan laivalla" reilun puolen tunnin ajan. Näimme matkalla suolajärviä, keitaita, pieniä puita, kaktuksia sekä tietysti hiekkaa, hiekkaa ja hiekkaa... Kamelin käynti oli mukavan keinuvaa ja rentouttavaa... Kun kameli ylösnoustessaan nousi etujaloissaan pystyyn, niin alas se polvistui. Oli taas pidettävä hyvin kiinni ja myötäiltävä itseään eteenpäin kamelin polvistuessa... Tämä retki ja siitä saadut uudenlaiset kokemukset jäävät varmasti ikuisesti mieleeni...

Kun kerroin matkustavani Tunisiaan, ja siellä haluavani kokeilla kameli-ratsastusta, minua "valistettiin" ennen matkaan lähtöä seuraavalla hausalla tarinalla:

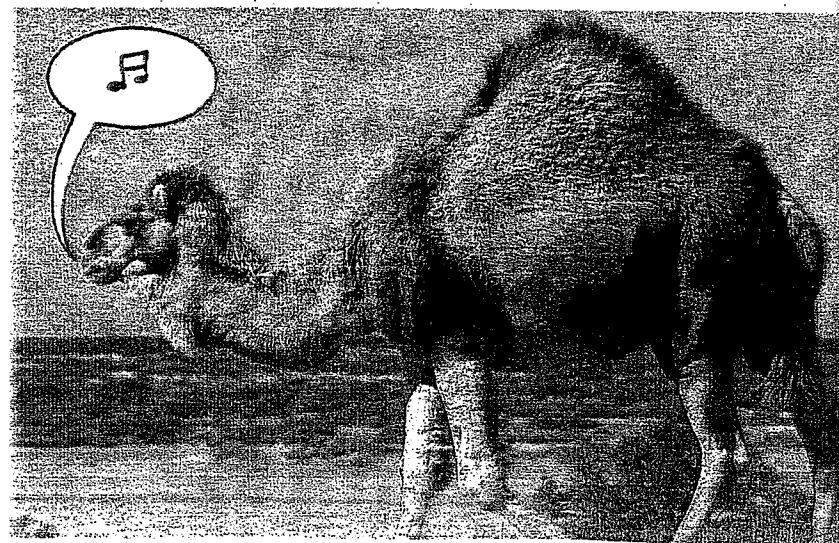
Turisti lähti kokeilemaan kamelilla ratsastamista. Hänelle kerrottiin välttämättömät käskyt, joita kameli totteli.

Kun halusi saada kamelin liikkeelle, piti sanoa: Huh! Jos halusi vauhdikkaampaa menoa, piti sanoa: Huh, huh! Pysähtymään tämän erämaan laivan sai komennolla: Amen!

Innoissaan turisti kiipesi kamelin selkään ja komensi: Huh! Ja kas, kameli lähti keinuen liikkeelle. Hetken totuttelun jälkeen turisti tunsikin olonsa mukavaksi. Hän halusi nopeampaa laukkaa, joten hän komensi: Huh, huh! Heti vauhti kiihtyi ja kameli laukkasi eteenpäin niin, että erämaa pöllysi... Yht'äkkiä turisti huomasi, että kameli juoksi kohti jyrkänteen reunaa. Hädissään turisti unohti, miten kamelin saa pysähtymään. Kun kaikki näytti aivan toivottomalta ja jyrkänne oli jo aivan silmien edessä, turisti sulki silmänsä, luki viimeisen rukouksensa ja sanoi lopuksi: Amen!

Kameli pysähtyi oitis aivan jyrkänteen reunalle. Turisti pyyhkäisi silloin helpottuneena hikeä otsaltaan ja sanoi: Huh huh.....

- THE END -

HEI KAIKKI RAKSUTIN -LUKIJAT!

Kerron teille kesälomastani, joka oli Kalajoenlaaksolla.

Matkustin mieheni kanssa ensin junalla Kajaanista Ouluun, josta matka jatkui linja-autolla Kalajoenlaaksoon. Meitä odotti tulkki pysäkillä ja saavuttuamme huomasin, että paikka näytti siltä, kuin olisimme olleet lämpimässä etelän matkalla: siellä oli aavikko hiekkaranta. Menimme Diakonaatin kylpylähotelliin viemään tavarat ja aloimme tutustua paremmin alueeseen, jotta opimme liikkumaanseudulla paremmin.

Saimme sieltä hyvät palvelut ja olimme viiden päivän lomamatkalla. Meillä oli hauskaa, sillä saimme savihoidon ja hierontaa ja kävimme joka päivä kylpylässä. Ohjelmaa riitti joka päivä saimme lainattua pyörän sieltä ja ajelimme ympäri seutua.

Näimme lähipaikassa olevan leirintäalueen. Hintataso oli edullinen.

Ruoka oli hyvää ja edullista. Teidän lukijoiden kannattaa itse matkustaa kesällä Kalajoelle, niin näette millainen rentoutumispaikka se on. Lapsiperheille paikka on suosittu ja lapsille on oma vesipuisto, jossa voi viettää viihtyisän loman.

Kalajoella käy paljon muitakin ihmisiä, esim. ulkomaalaiset turistit ovat paljon enemmän leirintäalueella, koska paikka on suuri ja kaikki palvelut samalla alueella. Meikin aiomme seuraavalla kerralla matkustaa Kalajoelle leirintäalueelle.

Lomalla ollessani mieheni kanssa rentoutuimme siellä kaikessa rauhassa. Meille oli samalla yhtä juhlaa ja hauskaa ohjelmaa riitti. Saimme naureskella siellä. Käytiin kuntosalilla, vesipuistossa, kylpylässä, pyöräilemässä ja muutakin mukavaa löydettiin itse siellä. Matka meni hyvin edestakaisin, mutta hankalaa kyllä kannettavien laukkujen kanssa. Omalla autolla olisi parempi matkustaa ja olisi oma vapaus milloin vaan lähteä, eikä tarvitse aikaa tarkalleen määrätä.

Kertokaa te lukijat omasta lomakokemuksestanne. Olisi hauskaa lukea. Kirjoitelkaa Raksutin-lehteen ahkerasti, sillä juttua riittää. Kirjoitan nyt ensi kertaa juttuani Raksuttiin ja haluan, että Raksutin-lehti jatkuu eikä lopu.

Syysterveisin, Eija Halonen Kajaanista

* Harri (Hicham) Abroute *
* ja Eija Halonen *

KUUROSKEIDEN VALIOJOUKON LAPIN VAELLUS 3.-10.8.1996

Aloitampa vaikka alusta, sillä se on helpointa.

Matkaa taitettiin junin, autoin ja lentokonein. Minä ja tulkkini menimme yöjunalla Tampereelta Rovaniemelle ja bussilla Sodankylän ohi Kiilopään eräsekukseen. Siellä olivat vastassa järjestäjät ja majoittumisen jälkeen pidettiin kokous. Osallistujia oli 18, kuurosokeita 8 ja loput tulkkeja, järjestäjiä ja opas. Aluksi kaikki esittelivät toisensa ja kertoivat jotain itsestään. Jorm kertoi reitistä ja ruokajärjestelyistä.

Kun kaikki oli jaettu kolmen hengen pakkiryhmiin, ryhmän edustajat lähtivät kauppaan vaativalle urakalleen. Ilta meni eräkeskuksen kodassa ja yö taisi tuoda monelle ns. matkakuumeen, mutta minä nukahdin melko äkkiä.

Ensimmäinen vaelluspäivä alkoi aurinkoisena ja kuumana. Lähtö sujui hissukseen ja kävely oli aluksi rauhallista. Joku oli ottanut uudet lenkkarit ja ne alkoi hiertää melkein heti. Älkää siis vaeltako Lapissa ihan uusilla lenkkareilla, mieluiten ei ollenkaan lenkkareilla! Matka jatkui ja kahvit juotiin välillä. Matkalla opas esitteli luontoa. Iltapäivällä tulimme Suomenruoktun varaustuvalla ja teimme ruuat. Ilta meni tarinoiden kuunteluun.

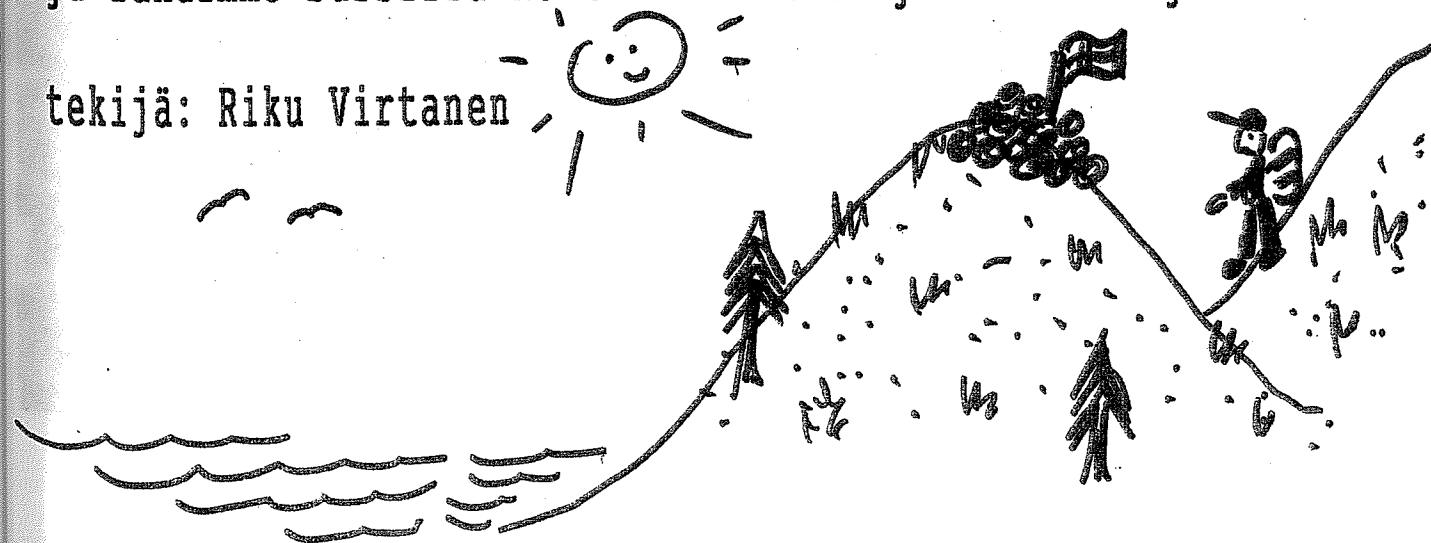
Aamulla lähtö taas hissukseen ja matka sujui reippaasti auringon paisteessa. Niliaittaa käytiin vilkaisemassa, mutta erakon vanha ruokavarasto oli vaikeakulkuisessa

maastossa, joten jatkettiin pian matkaa. Matkaa taittui ensimmäisen päivän tavoin n. 15 km ja ilta sujui Tuiskukurun tuvalla.

Nyt aamun lähtöä vähän nopeutettiin ja matka (8 km) taittui nopeasti. Olimme Luirojärvellä jo klo 15 aikaan. Uimaan ja saunaan heti, kun sauna lämpeni. Iltaa istuksittiin ja syötiin rieskaa. Juttu Moskusta jäi elävänä mieliin, sillä 100 km päivässä kävelevä 3000 poron omistaja on jo jotain!

Aamulla lähtö jo 8:n aikaan ja matka (23 km) pisteltiin hyvää vauhtia, pieniä eksymisiä lukuunottamatta! sillä toinen ryhmä harhaili aika pahasti ja väsyi. Perille viimeiseen yötupaan klo 23.30 ja nukkumaan heti. Joiltakin saattoi unet jäädä vähiin, sillä piti syödä ennen nukkumista ja herätys oli klo 5. Matkaa oli nyt 20 km ja se paineltiin lujaa! sillä kahvit juotiin nopeasti ja rinkat selkään. Viimeisen 12 km pätkän menimme selvää tietä ja yksi vaeltaja oli haettava mönkijällä kahvipaikalta, koska hänen jalkansa oli venähtänyt. Kiilopäällä ryntäys saunaan ja suihkuun! Monelle oli ihanaa, kun pääsi kaljalle. Minä ja tulkkini vain syötiin ja lähdimme bussilla kohti Rovaniemeä ja kotikontuja.

tekijä: Riku Virtanen

VUODEN 1996 KUULOVAMMAINEN KOULULAINEN

Kuulonhuoltoliitto on valinnut 18-vuotiaan kuurosokean Sami Haapasen vuoden kuulovammaiseksi koululaiseksi. Hän kävi peruskoulua Helsingin kuulovammaisten eli Albertin koulussa, jonka hän päätti viime keväänä. Hän sai kunniakirjansa ja stipendin koulun kevätjuhlien yhteydessä.

Kuulonhuoltoliitto valitsi vuoden koululaisen jo kahdeksannen kerran. Palkinnollaan liitto haluaa antaa tunnustusta kuulovammaisille nuorille hyvästä koulumenestyksestä, sinnikkyydestä ja rohkeasta yrittämisestä. Opettajiensa mukaan Sami Haapanen on edennyt hyvin opinnoissaan vaikeuksista huolimatta. Sami on syntymäkuuro ja näkee vain toisella silmällään jonkin verran. Silti Sami on ollut aktiivinen tiedonhankkija, sinnikäs yrittäjä ja hyvin sosiaalinen. Hän on pyrkinyt olemaan tasa-arvoinen muiden oppilaiden kanssa joka tilanteessa.

Vapaa-aikanaan Sami Haapanen osallistuu innokkaasti kuurosokeiden ja näkövammaisten yhdistystoimintaan.

Kuvassa Sami Haapanen henkilökohtaisen koulunkäyntiavustajansa Anita Palon kanssa.

TAMPEREEN KUULOVAMMAISTEN KOULU

Kerronpa vähän, millainen on Riku Virtasen opinahjo.

Siellä on 22 oppilasta, 5 luokanopettajaa ja 4 avustajaa. Yläaste on aika hassusti järjestetty, sillä Harri Erikssonin luokassa on kolme 8:n ja kaksi 9:n luokan oppilasta. Myös yksi 6:n luokan oppilas.

Kaikki eivät kuitenkaan ole umpikuuroja, vaan moni kuulee kojeilla. Minä olen ainoa heikkonäköinen, mutta opetus sujuu hyvin siitä huolimatta. Viittomakieli on opetuskielenä melkein jokaisella oppilaalla, sillä jos on osa kuuroja, ja loput käyttää kojeita, niin se on helpoin tapa.

Liikuntaa on runsaasti. Esim. sählyä ja jääkiekkoa. Koulussa ei ole tulkkeja, sillä kaikki opettajat osaavat viittoa. Ihan normaalia opetus on, sillä kirjat ovat samat, ongelmat vain ratkotaan yksilöllisesti.

Tietotekniikkaakin on jo saatu, kahden tietokoneen muodossa. Internet-yhteys

saadaan, kunhan vähän odotellaan, mutta siitä tulee viereisen koulun kanssa yhteinen. Aktiivisuuttakin on ollut. Olemme käyneet Tampereella eri paikoissa ja mm. Varalan urheiluopisto on tullut tutuksi joka vuotisista käynneistä. Hiihtoretket suuntautuu aina Kauppiin.

Olen itse tyytyväinen kouluun ja pidän koulunkäynnistä.

Lisätietoja saa osoitteella:

Riku.virtanen@nkl.fi

tai kotoisemmin node: 1:31/130

tekijä: kuulonäkövammaisen poika Hämeenkyröstä.

- Tarjoilija, keitossani on kuulolaite.
- MITÄ?

VITSEJA

Mies meni ravintolaan ostamaan kahvia ja voileipää. Tiskin takana myyjä kysyi:

-Tuleeko tummalle vai vaalealle leivälle?

-Ei sillä väliä, se tulee sekealle.

Mies lyö epätoivoisesti TV-ruutua.

-Kirotn TV, en enää näe jalkapallomatsia!

-Ei ihmekään, sanoi vaimo. Yritätkin katsoa sitä mikroaaltouunista.

Huonokuuloinen mies meni lääkäriin ja valitti, ettei enää kuule toisella korvallaan. Lääkäri tutkii korvan ja löytää sieltä peräpuikon.

Huojentuneena mies soittaa vaimolleen:

-Rakas, nyt taidan tietää, minne laitoin sen kuulolaitteeni!

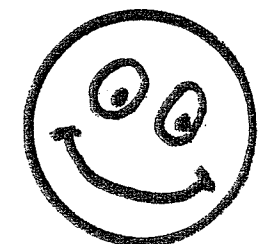
-Oli varmaan piinallista, kun erehdyit uimahallissa naisten saunaan?

-Ei se mitään. Ryhdistäydyin ja kysyin: "Onko joku herroista nähnyt silmälasejani?"

-Miksi sinulla on kolmet silmälasit?

-Käytän yksiä lukiessani, toisia työskennellessäni ja kolmansia etsiessäni niitä muita.

-Vitsiterkuin, Solle-

Hei! Tämä on kooste kesän Eurooppa-konferenssista. Jutun on kirjoittanut sähköpostitse Kuurosokeat-alueelle yhdistyksemme puheenjohtaja Pirkko Virtanen. Sain luvan jutun julkaisemiseen meidänkin lehdessämme.

- Soile -

KUUROSOKEIDEN EUROOPPA-KONFERENSSI, ESPOOSSA 12.-16.6.1996

Kuurosokeiden Eurooppa-konferenssissa oli osallistujia lähes sata. Mukana oli ainakin: Puola, Venäjä, Tsekki, Ranska, Englanti, Tanska, Ruotsi, Norja, Islanti, Italia, Saksa, Itävalta, Hollanti, Espanja, Viro ja Belgia, Edustajia oli mm. seuraavista järjestöistä: DBI eli kuurosokeustyön liitto (entinen IAEDB), EBU eli Euroopan sokeiden unioni, Maailman kuurojen liiton tervehdys videona, Kuurojen liitto, NKL eli Näkövammaisten keskusliitto ja Kuurojen huoltokotisäätiö.

Yksi päivä käytettiin organisaatiokeskusteluun. Keskustelun perusteella hyväksyttiin asetettavaksi komitea, jonka tehtävänä on valmistella paperi, jossa kuvataan, mitä tekisi perustettava KUUROSOKEIDEN KANSAINVÄLINEN UNIONI. Kun paperi on valmis, se lähetetään tietyille organisaatioille, joilta saatujen vastauksien jälkeen katsotaan, voidaanko perustaa UUSI ITSENÄINEN KUUROSOKEIDEN KANSAINVÄLINEN JÄRJESTÖ.

Toisen päivän teema oli KOMMUNIKAATIO. Johtopäätöksenä todettiin, että KOMMUNIKAATIO JA VUOROVAIKUTUS ON KAIKEN MUUN TOIMINNAN PERUSTA. Pitää luoda poliittiset ja taloudelliset edellytykset toimia yhteiskunnassa. Tarvitaan ohjelmia kuurosokeiden tulkki-opas koulutuksen luomiseksi. Tarvitaan materiaalia englannin kielellä ja tuetaan sen levittämistä kaikkiin Euroopan maihin.

Muuta:

Teatteri Törmäys esitti näytelmän Delfiinin pelastajat. Esitystä on kehitetty siten, että mukana on kitaramusiikki ja sanaton tulkkaus avuksi katsomossa istuville kuurosokeiden tulkeille. Näytelmä tulkattiin liikkeenä eli MYÖS YLEISÖ OSALLISTUU ITSE NÄYTELMÄÄN kokemuksena ja elämyksenä tekemällä asiat näytelmän mukana. Näyttämön laidalla oli suomalainen tulkki ja belgialainen Peter ystävämme ja yleisö seiso i ja matki heitä. Ajatuksena on, että tulkki voi tulkata omaa kehoaan käyttämällä mielikuvitusta, miten ääni ja liike voidaan kuvata liikkeen avulla. Peter piti tulkkia käsistä ja tulkki liikkui kuulemansa äänen ja näyttelijöiden liikkeitä mukaillen. Peter oli onnellisen oloinen ja moni moni muu, joka katsomossa teki tulkkinsa tuella samoja asioita. Kuinka kuurosokea voisi muulla tavoin kokea näytelmiä??

Minulle jäi tunne, että kuurosokeiden tulkkaus on vasta alussa. Meidän pitää etsiä syvyyttä siihen, miten voimme siirtää tunteita, liikettä, kaikkea sitä, mitä ei sanota, mutta voidaan nähdä. Ihmisen viestinnästä suurin osa on

muuta kuin sanoja. Suomessa ei ole totuttu koskettamiseen ja kehon käyttöön. Tämä on välttämätöntä oppia ennen kuin kuurosokea ihminen voi saada tulkkinsa välityksellä enemmän asioita ympäristöstään. On kysymys kulttuurista. Me olemme oppineet jäykän ja pidättyväisen käyttäytymistavan, joka on tyypillistä suomalaisille. Kuurosokeutuvat tarvitsevat enemmän eli me tarvitsemme kuurosokeus kulttuurikasvatusta.

Päätösillallisella ruokasalissa joku pöytäseurue halusi kertoa kaikille, että nyt nostetaan malja jollekin. Kertojat tömistelivät jalkojaan ja pian kaikki tiesivät, mistä on kysymys - viestintä on helppoa, jos sen uskalletaan tehdä! Daniel Alvarez, Espanjan kuurosokeiden puheenjohtaja, on täysin kuuro ja sokea. Hän neuvoo, että vieraassa paikassa kierretään huone ympäri seinänviertä ja kosketellaan tavarat käsin - opas siis opastaa tässä. Näin voi hahmottaa tilan ja siinä olevat tavarat. Sen jälkeen voi kysyä lisää jos on kiinnostunut. Tulkki ei siis kerro ja kuvaile, vaan kuurosokea kiertää tilat ja kokeilee itse. Homma toimii tosi hyvin eikä ole rasittavaa - kokeilin sen itse retkellämme Halosen museossa, joka oli niin pimeä, ettei siellä nähnyt, millaisia huonekaluja ja millainen huone on kyseessä. Tunto-, liike- ja tasapainoaisesti tekevät tämän mahdolliseksi yhdessä aivojen kanssa - niillä henkilöillä, jotka ovat aikaisemmin nähneet. Danielin mielestä tehdään turhaa työtä kertomalla asioita, jotka voidaan kokea itse nopeammin ja paremmin. Danielin mielestä kuurosokea itse on vastuussa ja hänen itsensä

pitää olla aktiivinen ja kysellä tarkemmin, jos joku asia kiinnostaa enemmän.

Vuoden veistoskilpailun voitti Urho Ikonen. Veistoksen nimi on VIESTI. Veistos on pronssista tehty ja painava. Veistoksen alusta on neliön muotoinen josta nousee pyöreä spiraalimainen ylöspäin oheneva nuppi. (Kokeilkaa, kun käytte Keskustoimistossa!)

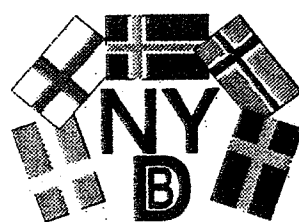
Vieraat kävivät juhannussaunassa - söivät makkaraa, olutta ja perunasalaattia sateisena iltana ulkona. Tanssittiin letkajenkkaa. Meistä tuli pitkän pitkä tuhatjalkainen - ja hiki tuli kaikille - tarkoitus oli kertoa TILASSA SOI MUSIIKKI JA TÄÄLLÄ VOI TANSSIA.

Konferenssi päätettiin pitkään jonoon, joka syntyi, kun yksi tarttui köyteen jota Pirkko veti ulos salista - tilojen ympäri ja kahville - sitten halattiin ja hei hei!!!

Saimme erittäin paljon myönteistä palautetta ja voimme olla tyytyväisiä tehtyyn työhön. Eniten palautetta annettiin kommunikaatiosta. OLI OIVALLETTU, ETTÄ SE ON KAIKKEIN TÄRKEIN JA SEN ON TOIMITTAVA JOKA TASOLLA. Tämä konferenssi synnytti paljon hyvää ja uutta. Yksi juhluvuotemme suur tapahtumista on onnellisesti takanapäin.

Nordic Young DeafBlind

POHJOISMAINEN NUORTEN KUUROSKEIDEN KONFERENSSI,
26.-28.8.1996, KÖÖPENHAMINA, TANSKA

Osallistujia oli Norjasta 2, Ruotsista 2,
Tanskasta 3 ja Suomesta Anita Palo ja Soile
Silvennoinen.

Lisäksi konferenssissa oli tarkkailijana Norjan
kuurosokeiden yhdistyksen sihteeri Thor Ivar
Kristiansen.

Kuudes pohjoismainen nuorten kuurosokeiden
konferenssi pidettiin tänä vuonna Kööpenhaminassa
Tanskassa. Samassa paikassa oli yhtä aikaa
pohjoismaisten puheenjohtajien kokous, jossa
Virtasen Pirkko oli Suomen edustajana.

Tällä kertaa mukana oli paljon ensikertalaisia
edustajia, joten Peter Ryberg kertoi yleistietoa

aiemmista nuorten konferensseista,
toimintaperiaatteista ja säännöistä.

Aluksi ilmeni ongelmia tulkkauksen kanssa. Viime
vuoden konferenssissa päätettiin, että
konferenssikielenä on kansainvälinen
viittomakieli, ja jos edustaja itse ei viito,
hänen pitää ottaa viittomakielen taitoinen tulkki
mukaan. Nyt totesimme, että kommunikoimme hyvin
eri tavoin ja näönjäänteen tasoillakin oli suuria
eroja. Tässä kokouksessa moni toivoi
äänitulkkausta englanniksi. Teimme nyt sellaisen
päätöksen, että jatkossakin konferenssiin tulee
ottaa joka maasta mukaan tulkki, joka osaa myös
englantia.

Ensimmäinen käsiteltävä kokousaiheemme oli
POHJOISMAISTEN NUORTEN LEIRI SUOMESSA 1997.
Kävimme läpi leiriin liittyviä yleisiä asioita.
Leiripaikka on loma- ja kurssikeskus Onnela.
Ajankohta 29.6.-5.7.1997. Ikäraja leirille on n.
18-35 v. Osallistujia saa tulla korkeintaan 10
henkilöä joka maasta. Tämä voi käsittää esim. 5
kuurosokeaa ja 5 tulkkia tai vaikkapa 9
kuurosokeaa ja 1 tulkki. Ruotsi voi saada
"poikkeusluvan". Jos Ruotsista tulevat 5
kuurosokeaa kommunikoivat kädestä käteen
viittomilla, on heillä silloin 2 tulkkia henkeä
kohti. Näin on varauduttava siihen, että Ruotsista
voi tulla yhteensä jopa 15 henkeä leirille.

Jokainen maa hoitaa omat matkakulut ja tulkkiasiat itse. Myös leirimaksusta tulee osallistujille maksettavaksi jonkinlainen omavastuuosuus.

Kuurosokeiden on itse mietittävä rahoitusjärjestelyt ja voivat yrittää saada tukea esim. omalta kunnaltaan.

Leiriohjelmastakin teimme alustavia suunnitelmia. Ohjelmaan tulee sisältymään mm. musiikkiterapiaa, leiriolympialaiset, teatteria, eri maiden lippujen nosto salkoon, uinti, sauna, retkiä (esim. Helsinkiin ostoksille, Suomenlinnaan...)

Seuraavaksi, uusille edustajille esiteltiin tunnuksemme, joka on NYDB (Nordic Young DeafBlind), eli suomennettuna Pohjoismaiset nuoret kuurosokeat. Logoon on ympyrän muotoon kuvattu pohjoismaiden liput ja keskellä tuo tunnus NYDB. NUD järjestää nuorille vetäjäkurssin v. 1998, NUD on pyytänyt aiheita, joista haluamme saada koulutusta. Aiheiksi ehdotettiin esim. kuinka NNH (pohjoismaisen ministerineuvosto) toimii ja sosiaalisten kontaktien ja ryhmän vetämisen taidot.

Kolmas keskustelun aihe oli NUORTEN TOIMINTA ERI POHJOISMAISSA.

Ruotsi:

Nuorilla on oma jaosto. Nuorten organisaatio on Ruotsin kuurosokeiden yhdistyksen alaorganisaatio. Sen hallituksessa on viisi jäsentä. Hallitus kokoontuu 4-5 kertaa vuodessa. Nuorilla on vuosittain oma vuosikokous. Kokouksessa on paljon eri keskusteluaiheita, mm. viime vuonna teemana oli "Huumeet". Ruotsissa nuorille kuurosokeille on oma kuntoutusohjaaja, jolla on suunnittelu- ja toteutusvastuu erilaisten kurssien ja leirien järjestämisessä. Nuorille järjestetäänkin vuosittain esim. lomaviikot, kurssitoimintaa, leiritointia ja yhteistä toimintaa myös vanhempien kuurosokeiden kanssa. Nuorilla on paljon yhteistyötä myös huonokuuloisten ja kuurojen nuorten ryhmien kanssa.

Norja:

Norjassa tilanne on ristiriitaisempi. Siellä on eri organisaatioita ja nuoret ovat hajaantuneet. Valtaosa nuorista kuuluu Norjan Usher-yhdistykseen. Tämän yhdistyksen ja Norjan kuurosokeiden yhdistyksen välillä on keskinäisiä ongelmia. Norjan edustaja, joka maansa tilanteesta kertoi, on itse aiemmin kuulunut Usher-yhdistykseen, mutta nykyään hän on Norjan kuurosokeiden yhdistyksen jäsen. Omasta yhdistyksestään hän kertoi, että nuorten ryhmä on toiminut vuodesta 1989 lähtien. Ryhmä on todella pieni, vain muutama jäsen. Viime vuonna on perustettu nuorten oma työryhmä, joka tekee

yhteistyötä myös yhdistyksen vanhempien jäsenten kanssa.

Suomi:

Suomen Kuurosokeat ry:ssä on n. 320 jäsentä. Heistä nuorten joukkoon kuuluu n. 80 henkilöä. Suomessa meillä on alueellisten kerhojen lisäksi mm. teatteri-, nuorten-, shakki- ja kalakerhot. Nuorten kerhotoiminta alkoi vuonna 1991. Alussa toiminta oli vilkasta, mutta nyt on ollut hiljaiseloa. Nuorten kerho ei kokoonnu usein, koska nuoret asuvat ympäri Suomen. Nuoria on mukana myös työelämässä ja muutamilla on perhe. Tapaamisia on vaikea järjestää. Anita on houkutellut nuoria mukaan, mutta monet nuoret tuntuvat olevan kovin passiivisia, kotona viihtyviä, joten heitä on vaikea saada toimintaan mukaan. Nuorille on oma lehti. Seuraava lehti tehdään syksyn aikana. Suomessa nuorille ei ole omia leirejä tällä hetkellä, vaan nuoria osallistuu vanhempien kuurosokeiden kanssa yhdistyksen järjestämille leireille ja kursseille samoin kuin yhdistyksen kevät- ja syyskokouksiin.

Tanska:

Yhdistyksen nuorten toiminnassa on tällä hetkellä mukana kolme aktivistia. Nuoria kuurosokeita on Tanskassa toki enemmänkin, mutta ongelmana on se, että nämä eivät vielä ole liittyneet kuurosokeiden

-77-
yhdistyksen jäseniksi. Nyt ovat alkaneet tekemään töitä uusien nuorten mukaan saamiseksi toimintaan.

Neljäntenä teemana oli POHJOISMAISTEN NUORTEN KUUROSOKEIDEN VUOSISUUNNITELMAT.

Tässä konferenssissa tuli pohjoismaisten puheenjohtajien taholta sellainen esitys, että nuorten konferenssi ja nuorten leiri järjestettäisiin vuorotellen. Otimme esityksen vastaan ja laadimme uudet vuosisuunnitelmat. Edelleen päätettiin, että nuorten ja puheenjohtajien kokoukset pidetään samassa paikassa samaan aikaan, jos vain on mahdollista.

Aiemmat nuorten konferenssit toteutuivat suunnitellun mukaisesti:

KONFERENSSI

1991	Ruotsi
1992	Ruotsi
1993	Tanska
1994	Suomi

Uusien vuosisuunnitelmien runko näyttää tältä:

	KONFERENSSI	LEIRI	EDBP-KONF.
1995	Ruotsi	Norja	Ranska
1996	Tanska		
1997		Suomi	Ruotsi
1998	Norja		
1999		Tanska	
2000	Suomi		
2001		Islanti (?)	
2002	Ruotsi		

- Vuoden 2001 leirin järjestäjämäksi on ajateltu Islantia. Mahdollisesta leirin toteutumismahdollisuudesta kysyttiin jo Islannin kuurosokeiden yhdistyksen puheenjohtajalta. Hänestä ajatus on sinänsä hyvä, mutta hän korvaisi "leiri"-sanon nimellä "vetäjäkurssi", jolloin rahallista tukea on helpompi saada.

Vuosisuunnitelmistamme ilmenee myös EDBP-konferenssit.

(EDBP= European DeafBlind People = Euroopan kuurosokeat.)

Itse asiassa kyseessä on kuitenkin Euroopan kuurosokeiden nuorten toimintaan liittyvät jutut, vaikka sana "nuori" ei tässä esiinnykään.

Tällainen konferenssi järjestetään joka toinen vuosi. Kaikilla Euroopan mailla on lupa tulla mukaan. Jokaista maata voi edustaa yksi kuurosokea

nuori. EU antaa rahat, joka kattaa edustajan majoituksen ja ruuat konferenssin aikana. Konferenssin ikäryhmä on 18-35 vuotiaat. Vuosi sitten tällainen EU-konferenssi oli Ranskassa. Siellä huomattiin, että pohjoismaat ovat kuurosokeus-asioissa edellä. Tarkoitus on nyt jatkossa jakaa tietotaitoa, asiantuntemusta nimenomaan Etelä-Euroopan maille. Heillä kuurosokeiden tilanne on vielä "lapsenkengissä". Seuraava EU-konferenssi on ensi vuonna Ruotsissa. Konferenssityöryhmän kokous on 21.-23.2. jolloin mukana on Ruotsi, Tanska, Belgia, Puola ja joku Etelä-Euroopan maista. Varsinainen konferenssi on 1.-7.9.1997 Sundsbårdenissa, Helsingborgissa. Ruotsin nuorten ryhmä lähettää konferenssista myöhemmin tarkempia tietoja eri Euroopan maihin.

Tämän keskustelun pohjalta pääsimmekin seuraavaan aiheeseen. Pohjoismaat ovat kuurosokeuteen liittyvissä asioissa valistuneita. Päätimme tarjota Euroopan maiden nuorille mahdollisuutta tulla konferensseihimme saamaan tietoa. Päätimme myös, että maksimi on 1-2 edustajaa. Jos halukkaita on useampi, suoritamme arvonnän. Heidän käyttöksensä kokouksissamme tulee olla "neutraali", eli ei osallistu keskusteluun eikä ole äänioikeutta, tarkkailijan rooli.. Muiden maiden edustajien tulee itse kustantaa matkansa, majoituksensa, tulkit yms.

Seuraava keskustelun teema oli NUORET KUUROSOKKEAT TYÖELÄMÄSSÄ.

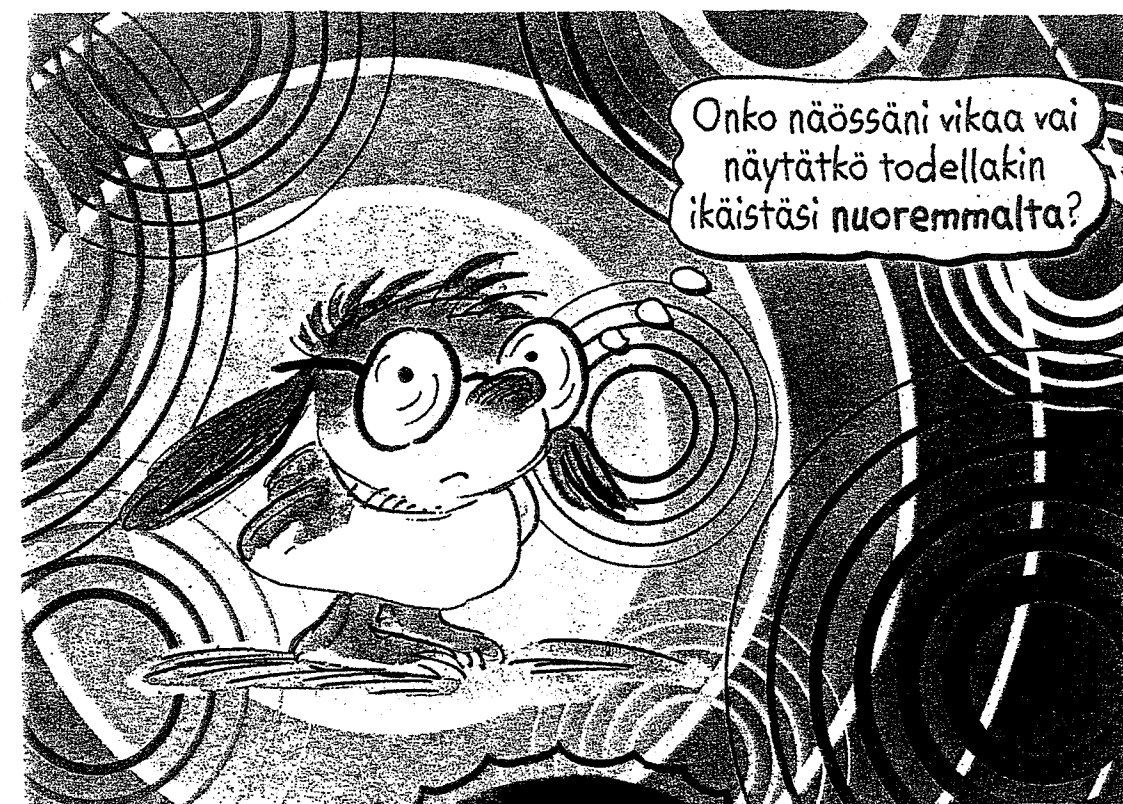
Mietittiin kunkin maiden nuorten työllisyyteen liittyviä asioita, ovatko nuoret töissä, tarvitsevatko kuurosokeat nuoret töitä, ja kartoitettiin kunkin maan nykytilannetta. Kaikissa maissa taloudellinen tilanne on tällä hetkellä huono ja työpaikkoja on vaikea saada. Nuorten tilanne oli kaikissa maissa lähes saman tyyppinen, eli osa nuorista käy töissä, jotkut opiskelevat ja osa taas on työttöminä. Työn tekemiseen halua löytyy, työpaikat vain ovat "kiven alla". Keskustelun tiimoilta tuli selvästi esille se, että kuurosokeiden yhdistyksiltä tukea työpaikkojen löytämiseen ei paljon saada. Nuoret näkisivät tarvetta oman kuntoutussihteerin saamiseen. Esim. Ruotsissa kuurojen kuntoutussihteerit auttaa kuurosokeita nuoria koulutus- ja työpaikkojen etsimisessä.

Tanskan konferenssi oli meille edustajille erittäin tärkeä ja todella antoisa. Halu tehdä yhteistyötä Pohjoismaisella tasolla voimistui ja usko Euroopan nuorten kuurosokeiden yhteisestä tulevaisuudesta vahvistui.

Konferenssiterveisin,

Anita

Soile

Sydämelliset onnittelut

PIRKKO VIRTASELLE
18.11.1996 syntymäpäivän
johdosta!

Lämpimin terveisin,

NUORET

Sydämelliset onnittelut
hääpareille!

* Tarmo ja Paula Laht
Tampereella 3.11.1995

* Vesa ja Zuhura Pikkuhookana
Oulussa 30.6.1996

SUUKKOSET
(n. 40 kpl)

4 dl pölysokeria
1 dl vettä
1/4 tl väkiviinaetikkaa
5-7 tippaa piparminttuöljyä
75 g tummaa taloussuklaata

Mittaa sokeri, vesi ja etikka kattilaan ja keitä seosta, kunnes lämpötila kohoaa 120 asteeseen. Jos käytössäsi ei ole mittaria, ota pisara seosta hieman jäähtyneenä sormien väliin ja hiero sormia kylmässä vedessä. Jos seos alkaa venyä ja lankailla, se on valmista. Kaada valmis sokeriliemi kulhoon jäähtymään. Lisää piparminttuöljy mausteeksi ja sekoita sokerilientä haarukalla, kunnes siitä tulee sakeaa ja sitkeää.

Nosta seosta kahdella lusikalla öljytyn paperin pinnalle noin 5 mk:n kokoisiksi napeiksi. Jätä makeiset kovettumaan ja pudota jokaisen makeisen koristeeksi sulatettua suklaata. Anna sen jähmettyä ja pakkaa makeiset purkkeihin tai rasioihin.

-NAMITERKUIN, Soile-

NAM...

NAM... NAM...

Onnea kihlapareille:

* Elja Halonen ja Harri (Hicham) Abroute
4.5.1995 Kajaanissa

* Soile Silvennoinen ja Jari Salonen
24.12.1995 Riihimellä

Toivoo,

RAKSUTIN-LEHDEN TYÖRYHMÄ

ITSE TEHTYJÄ JOULUNAMUJA LAHJAKSI JA OMAKSI ILOKSI

MANTELITOFFEE

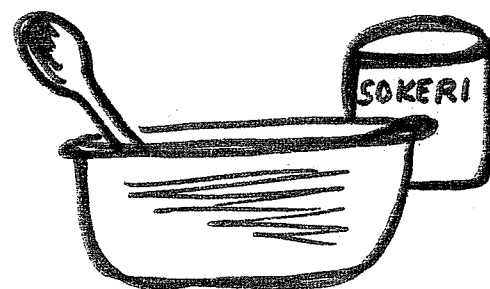
(n. 100 kpl)

- 2 dl sokeria
- 2 dl siirappia
- 2 dl kuohukermaa
- 1 dl mantelirouhetta

Mittaa muut aineet paitsi mantelit kattilaan. Keitä noin 30 min. kunnes seos sitkistyy. Kokeile sen kiinteyttä pudottamalla pisara seoksesta kylmään veteen. Ota se sormien väliin ja pyöritä palloksi. Jos pallo pysyy koossa, on seos valmista. Jos se ei ole riittävän sitkeää, jatka keittämistä vielä muutama minuutti.

Sekoita mantelirouhe toffeeseen ja kaada seos jäähmettymään pieniin makeisvuokiin. Säilytä kuivassa, kannellisessa rasiassa, joissa kerrosten välissä on paperi tai folio.

NAM...

"Mä kynttilän laitan ikkunaan,
se auringosta mua mulstuttaa..."

Pian on jo marraskuu... Minä alan jo vähitellen rakentamaan kotiini joulutunnelmaa...

Kaikki pienet, rakkaat joulukoristeet löytävät paikkansa...

Ripustan kotiini jouluverhot...

Pöydille vaihdan joulunpunaiset pöytäliinat...

Leivon joulutorttuja...

Laitan kirkkaat sähkökyntteliköt ikkunoille...

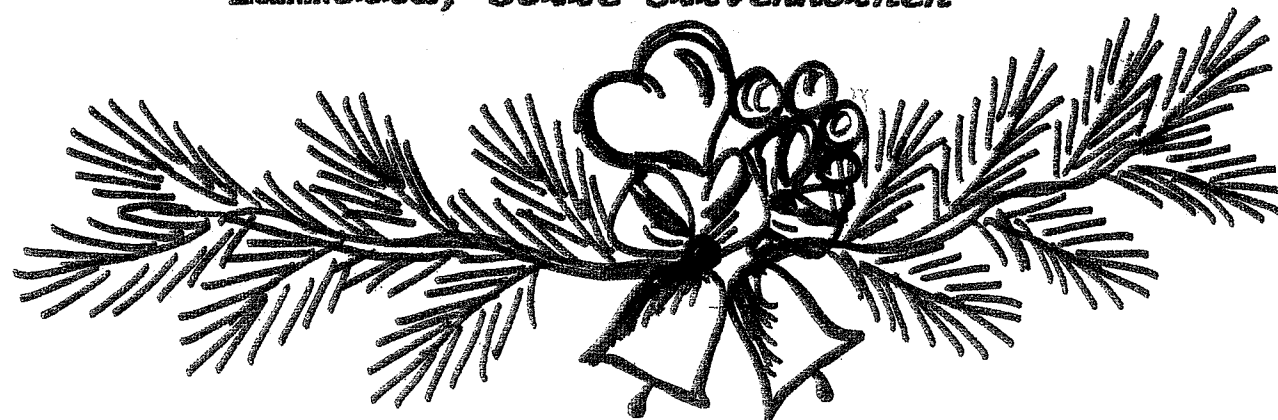
Sytytän kynttilöitä, joiden palavat liekit niin iloisesti välkehtivät...

Pienet tuikkukynttilät sytytän heijastamaan lämpöä ja valoa...

Sanotaan, että kun sytytät kynttilän,
sytytät samalla valon myös sieluusi!

Siis: *Valoisaa joulua teille kaikille
ja kaikkea hyvää vuodelle 1997!*

Lämmöllä, Solle Silvennolnen

JOULUTERVEHDYKSIÄ:

* Kaikille Raksutin-lehden lukijoille Rauhallista Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta 1997!
Toivottaa Elja Halonen ja Harri Abroute

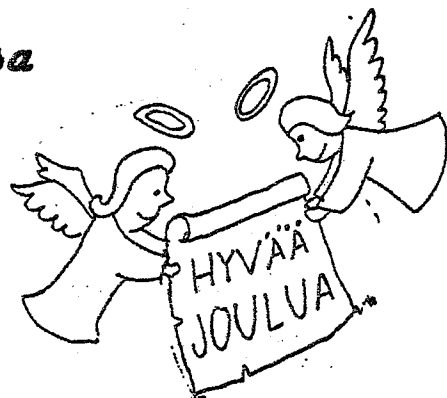
* Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta -97!
Heldi Turpeinen, Anjalankoskelta

* Tuija Mustonen lapsineen toivottaa Rauhallista Joulua ja menestystä vuodelle 1997!
Valkuttakaa tulevaisuuteenne usherina ihmisenä!

* Hauskaa Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta 1997!
Paula ja Tarmo Laht

* Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta -97!
Leena Jäntti

* Siis solkoon nlemu talvahas
ja syddmissä ihmisten!
Siunattu lahja Jumalassa,
siunattu nimi Jeesuksen!
Oi, joulurauha syddmiin
suo meille aikoin ikuisiin.

Rauhallista ja kaunista Joulua teille kaikille
ja menestystä vuodelle -97!
Joulun tervetulo Anita Palo.

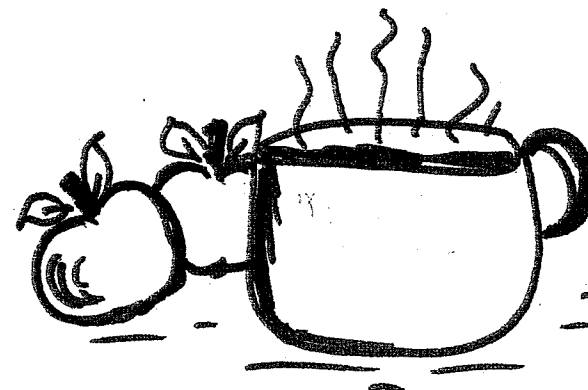
"SISÄINEN VILLAPAITA" PAKKASPÄIVIIN

Pakkaspäivien lämmittävään juomaan tarvitset 3 cl madeiraa, 2 tl tummaa rommia, 1-2 tl hunajaa, 2 dl kuumaa teetä, sitruunamehua ja 1 sitruunan viipale.
Hauduta ensin teejuoma ja siivilöi se. Liota hunaja juoman joukkoon. Kaada mukiin tai totilasiin ensin alkoholijuomat, tippa sitruunamehua ja sitruunan viipale. Lisää viimeksi kuuma tee.

KUUMA OMENAPUNSSI

sopii hyvin joulun alla kylään poikkeaville, eikä kärsi, vaikka joutuisi olemaan kuumana tuntikausia.
Viipaloi kattilaan 2 punaista omenaa, lisää 2 l omenasiideriä, 8 kanelitankoa, ripaus neilikkaa ja 1/4 dl rusinoita.
Kuumenna juoma kiehuvaaksi ja keitä 5-8 minuuttia, kunnes omenaviipaleet alkavat pehmetä. Lisää juoman pinnalle appelsiini ja sitruunaviipaleita koristeeksi. Viluiselle vieraalle voit lisätä tilkan rommia tai vodkaa mukiin pohjalle ennen punssia.

- Lämmöllä, Soile -

Kirjoita uusia juttuja yms.
osoitteeseen:

KILPAILU (tarkoitettu nuorille)

Kysymys 1:

Kuka oli Suomen Kuurosokeat ry:n ensimmäinen
toiminnanjohtaja?

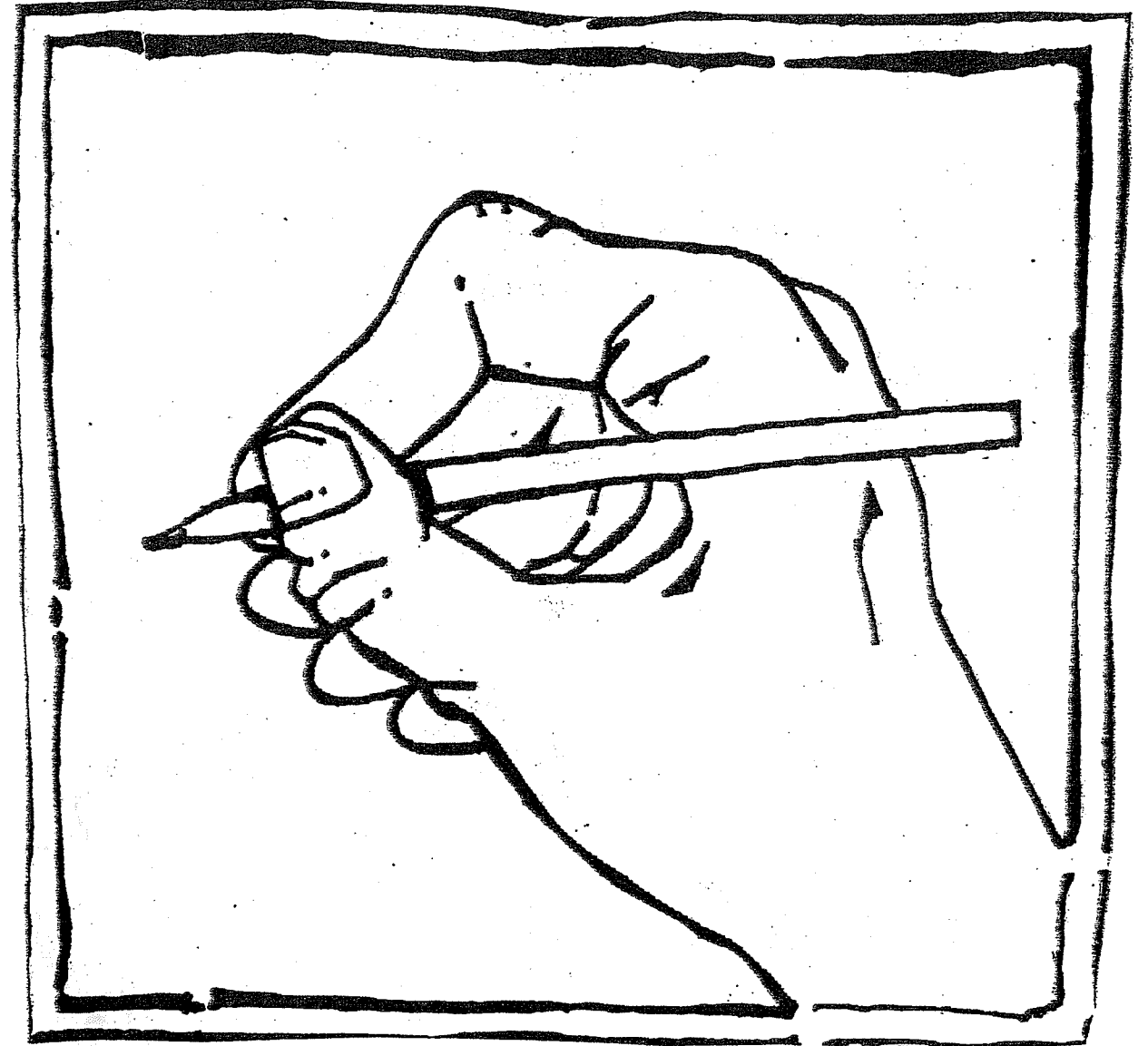
Kysymys 2:

Kuinka pitkään tämä henkilö työskenteli
toiminnanjohtajana?

Vastaus lähetetään viimeistään 30.11.96
mennessä Anita Palolle.

Palkintona: Syyskokoukseen osallistujalle
täysihoidtomaksusta 150 mk:n alennus.

Tai: Jos et osallistu syyskokoukseen, niin
palkintona on yhdistyksen kirja.

Anita Palo / RAKSUTIN
Suomen Kuurosokeat ry
Uudenmaankatu 28
00120 HELSINKI

TAI:

Anita Palo / RAKSUTIN
Rakuunantie 16 a 6
00330 HELSINKI

